

Panama belgeleri neyi gösteriyor?

Panama Belgelerinde daha çok terör bağlantılı veya ambargo uygulanan devletlerin AB/ABD ile çelişkisi olan ülkelerin ifşa edilmesi; off shore bankacılığına dair yasal düzenlemelerin başta ABD, Almanya gibi ülkelerin lehine yeniden düzenlenmesinin olanağını sağlıyor. Yani burada da terörün finansman kaynaklarının kurutulması söylemi üzerinden mali piyasaların tekrar düzenlenmek istendiğini rahatlıkla belirtebiliriz. **Sayfa 09**

Erk-ek "kamu vicdanı"nın sesleri: Gültekin Alan ve Altan Tan

Tecavüz kolektif bir erkek kültürüdür, her toplumda, inanç sisteminde, ideolojik akımın yaşama bulduğu alanda ve toplumsal kesimde mevcuttur. Çünkü tecavüzün ortak bir ideolojisi vardır, o da patriarkaldır. Çözüm patriarkale karşı amansız bir mücadeleye girişmekle olur. Bunu da yapacak olan esas özne patriarkalden beslenenler değil, patriarkalden gerçekte bir çıkarı olmayan, bunun bilincinde olan kadın ve LGBTİ'lerin örgütlü mücadelesidir. **Sayfa 08**

Haftalık-81

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

20-26 Nisan 2016

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

T. Kürdistanı'nı anlama rehberi: Cizîr'e 3 gidiş! Son bir yılda yüzlerce gün sokağa çıkma yasağı ve katliam gören Cizîr'e giden Özgür Gelecek muhabiri 3 ziyaretindeki değişimleri yazdı. **Sayfa 12-13**

Derimsan Deri'de işten çıkarılan işçiler direniyor

Toplu iş sözleşmesi, kıdem tazminatının gaspı ve kiralık işçi bürolarına karşı 12 Nisan günü Deriteks Sendikası tarafından, Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde bir eylem gerçekleştirildi. Aynı günlerde yine Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde bulunan Derimsan Deri Fabrikası'nda sendikali 5 işçi, örgütlenme faaliyetleri nedeniyle işten çıkarıldı. **Sayfa 04**

Manisa'da tacize sessiz kalmadığı için işten çıkarıldı

Valfsen Armatür AŞ'de Zuhale Güneş, Genel Müdür Hüseyin Orhan'ın tacizine maruz kaldı; tacize tepki gösteren ve şikayet eden Güneş, işten çıkarıldı. Ancak Güneş, mücadelesinden vazgeçmedi, kadınların dayanışmasıyla "taciz nöbeti" tutarak işyeri önünde direniyor. **Sayfa 05**

"Üç büyük tehlike"ye çözüm:

"Üç büyük tehlike"

Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan bir konuşmada "üç büyük tehlike"ye dikkat çekti: **Mezhepçilik, ırkçılık ve terör.** TC'nin herşeyi tersyüz ederek çarpıtma geleneği burada da devreye girmektedir. **Mezhepçilik** bizzat AKP hükümeti eliyle sürdürülmekte, Alevilerin yaşam alanları cihatçı çetelerin yerleştirileceği kamplarla çevrilerek baskı altına alınmaktadır. TC'nin genlerinde var olan **ırkçılık** Kürt ulusuna dönük acımasız bir şekilde devreye konulmakta, 24 Nisan Ermeni-Süryani-Rum soykırımının yıldönümünde soykırımcıların dilinde yeni bir katliam emrine dönüşmektedir. **Terör**, bizzat devlet tarafından uygulanarak T. Kürdistanı'nın yerle bir edildiği, batısının ise ölü şehirler hapishanesine çevrildiği bir ülke kurgulanmaya çalışılmıştır. Bu "üç büyük tehlike"ye karşı çözüm faşizme ve şovenizme karşı mücadele ve dayanışmayı ortaklaştırmak ve katliamcılarının korkulu rüyası haline gelmektedir.

ortak mücadele!

Gündem

Dokunulmazlık tartışmaları: Kürtlere karşı kutsal ittifak!

S/03

Emekçinin Gündemi

Katliamlara, kiralık köleliğe karşı 1 Mayıs'ta alanlara!

S/05

Pusula

Devrim kitlelerin eseridir!

-7-

S/11

ÖZGÜR GELECEK'ten

Geçtiğimiz günlerde Star Tv Ana Haber spikeri Nazlı Çelik'in Gever'e "habercilik" yapmak için gitmesi ve sonrasında ortaya konulan sözde operasyon senaryosu burjuva medyanın tüm gerçekliğini ortaya koydu. TC askerinin Kürt halkına yönelik katliamından büyük bir kıvançla bahseden Çelik, katliam politikalarını çokça "temizlik operasyonu"

olarak adlandırırken görüntülerde, "askeri operasyon" sırasında hiçbir kendini koruma belirtisi göstermeksizin rahatça haberciliğini(!) yapıyor, senaryosunu daha da etkileyici hale getirmek için boş evleri bombalıyor!

Çelik nezdinde teşhir olan burjuva medyanın yalanlarına karşı özgür basının gerçekleri halka taşıma görevinin önemi bir kez daha kendini hatırlattı.

Diğer yandan gerçekleri halka taşıyan

özgür basın emekçileri gözaltı, tutuklama, sansür, soruşturma saldırılarına maruz kalmaya devam ediyor.

Bu saldırılara karşı tek silahımız fotoğraf makinemiz ve kalemimiz! Gazetemizin yeni sayısında dokunulmazlığın kaldırılması tartışmalarından, T. Kürdistanı'ndan son gelişmelere, Özgecan Aslan'ın katilinin öldürülmesine birçok makale ve habere ulaşabilirsiniz.

"Ermeni Soykırımı'na karşı olmak Sur, Cizre ve Silopi'ye karşı olmaktır"

İstanbul: Ermeni Soykırımı'nın 101. yıldönümünde **Dur De** ve **Antikapitalistler** tarafından 16 Nisan'da Beyoğlu Cezayir Konferans Salonu'nda bir forum düzenlendi. "**Soykırım, tanınsın, özür dilensin**" başlığıyla Cezayir Toplantı Salonu'nda düzenlenen foruma, çok sayıda aydın, akademisyen, öğrenci ve yazar katıldı. Forumun "**Hrant Dink sonrası Ermenilerin mücadelesi**" başlıklı ilk bölümünde Dur De Platformu üyesi **Ferhat Bakırcıoğlu** ve Ermeni Müzisyen **Stephan Efraryan** söz aldı.

Forumun devamında Kamp Armen aktivisti **İdil Ügüt**, Ermeni meselesinin Türkiye'nin kuruluşundan itibaren var olduğuna dikkat çekerek, sürgün ve katliamlardan kurtulmuş çok sayıda Ermeni olduğunu vurgula-

dı. Kamp Armen aktivistlerinden **Arev Mirakyan** Ermenilerin Hrant Dink'ten sonra politikleştiklerini dile getirdi.

Forumun bir sonraki oturumunun başlığı "**Soykırımın inkarı ve Türk resmi argümanları**" oldu. Konuşmacılardan DSİP üyesi **Atilla Dirim**, geçmiş dönemlerde iktidarları eleştirenlerin Ermenilere yönelik baskı ve soykırımları görmediği gibi, bugün AKP'yi eleştirenlerin de Kürdistan'da yaşanan katliamları görmediği eleştirisinde bulundu.

Bilgi Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. **Bülent Bilmez** ise, Ermeni Soykırımı konusunda resmi söylemin giderek güçlendiğini ve halkın bu resmi söyleme inandığı uyarısında bulundu. Bilmez, "**1915'de yaşanan soykırımla ilgili konuştu-**

ğumuz bugünlerde Kürdistan'da yaşananlara ilişkin yıllar sonra bazı tarihçiler gelecek ve bunları tartışacak" diye konuştu. İstanbul Şehir Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. **İrvin Cemil Schick** ise "**Türkiye soykırımı kabul ederse, tüm soykırımlar kabul edilecek ve Türkiye tazminat ödeyecek. Almanya halen bazı kişilere soykırım tazminatı ödüyor. Ha vaalanları yapan, üçüncü köprüyü yapan Türkiye tazminat ödeyecek bütçeye de sahiptir**" diye konuştu.

"**Türkiye'de Ermeni Soykırımı'nın tanınması mücadelesi**" oturumuna, gazeteciler **Ümit Kıvanç**, **Pakrat Estukyan**, DSİP Eşbaşkanı **Şenol Karakaş**, eski milletvekili **Ufuk Uras** ve Nor Zartok'dan **Norayr Olgar** katıldı. Panelde söz alan **Ümit Kıvanç**, geçmiş dönemlerde her mücadele alanının bir örgütü olduğunu ancak Ermeni sorunundan söz söyleyen kimse olmadığını belirterek, "**Ermeni soykırımı bir turnusol kağıdıdır**" dedi. Ümit'in ardından Agos gazetesi yazarlarından **Pakrat Estukyan**, Kürdistan'da yaşananlar ve Ermeni Soykırımı'nda yaşananların tıpatıp aynı olduğunu belirterek, "**Erdoğan, 'Esad için kendi halkını bombalayanın meşruiyeti kalmadı' demiştir. Bugün yaşananlar için de Erdoğan'ın meşruiyeti kalmamıştır**" diye konuştu. Pakrat'ın ardından Nor Zartok'dan **Norays Olgar**, Ermenilerin bu ülkede hep yalnız olduklarına değinerek, bugün de Kürt halkının benzer bir durumda olduğunu söyledi. Norays'ın ardından eski milletvekili **Ufuk Uras** da söz aldı.

Nükleer santrale ve savaşa karşı MÇD'den etkinlik

İstanbul: Munzur Çevre Derneği (MÇD), Çernobil Faciası'nın 30. yılında "**Nükleer santrallere ve savaşa teslim olmayacağız**" şiarıyla Şişli Kent Kültür Merkezi'nde etkinlik gerçekleştirdi.

16 Nisan'da yapılan etkinlikte ilk MÇD Başkanı **Hatun Esen** söz alarak, nükleer tesislerin en büyük tehlike arz eden unsur olduğunu ifade etti ve nükleer savaşlarda da kullanılan bir silah olduğuna dikkat çekti. Karadeniz İsyandır Platformu sözcüsü **Eren Dağistanlı** nükleere karşı mücadelenin sadece Sinop ve Mersin'ine ait olmadığı-

gını, bütün halkın olduğunu ifade etti.

Nükleer Karşıtı Platform adına yapılan konuşmada Sinop'un Çernobil, Akkuyu'nun Fukuşima olmaması için Munzur'un da özgür akması, Cerratepe'ye altın madeni yapılmaması gerektiği belirtilerek "**Bu mücadelelerin hiçbiri birbirinden ayrı değildir**" denildi. ATİK'in mesaj göndererek selamladığı etkinlikte Ahmet Aslan, Mehmet Ekici, Grup İsyan Ateşi, Ümit Taşkıran, Muzafer/Baran Acar sahne aldı.

Dokunulmazlık tartışmaları; Kürtlere karşı kutsal ittifak!

Dokunulmazlıkların kaldırılması tartışması, AKP'nin yoğun çabasıyla son hızla yol alıyor. AKP'nin dokunulmazlıkların kaldırılmasına ilişkin sunduğu önerilere MHP zaten dünden teşne iken, CHP'nin de bu koruya eklenmesi daha önce de sıkça karşılaştığımız ve söz konusu Kürtler olduğunda tüm düzen partilerinin "tek millet", "tek devlet", "tek vatan" çizgisinde nasıl sıralandıklarını bir kez gösterdi. AKP, CHP ve MHP; Kürt hareketinin ve onunla ittifak halindeki devrimci, ilerici güçlerin legal alandaki varlığını ve temsiliyetini budama ve tamamen bitirme peşinde. AKP, demokratik siyaset zeminini HDP'ye tamamen kapatarak, onu yığımlardan tecrit etmeyi, zayıflatmayı amaçlıyor. Bunu, HDP'yi kapatmadan, milyonlarca insanın siyasal iradesinin temsilcilerinin yetkilerini düşürerek, devamında zindanlara atarak yapmak istiyor. Bunu yaparken kendi yasalarını bile çiğnemekten çekinmiyor.

HDP'ye dokunmak için anayasaya ek madde!

AKP, milletvekillerinden topladığı 316 imzayla dokunulmazlıkların kaldırılmasını düzenleyen anayasa maddesine geçici madde eklenmesine dair kanun teklifini, 12 Nisan'da Meclis Başkanlığı'na sundu. Kanun teklifi şu şekilde: "Teklifte önerilen geçici maddenin yürürlüğe girdiği tarihte, Başbakanlık, Adalet Bakanlığı ve TBMM'de, dokunulmazlığına ilişkin dosyaları bulunan milletvekilleri hakkında, Anayasanın 83'üncü maddesindeki "suç işlediği ileri sürülen bir milletvekili Meclis'in kararı olmadıkça tutulamaz, sorguya çekilemez, tutuklanamaz ve yargılanamaz" hükmü uygulanmayacaktır"

Böylece vekilliklerin, Başbakanlığa gönderilmiş ve kanun teklifi yürürlüğe girinceye kadar gönderilecek soruşturma dosyalarıyla ilgili dokunulmazlıkları, kanun yürürlüğe girdiği tarihte kalkmış olacak. Diğer yandan 85'inci madde, dokunulmazlıkların kaldırılması kararı hakkında vekillere, anayasaya, kanuna veya içtüzüğe aykırılığı iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvuru hakkı tanıyor. Anayasa Mahkemesinin de iptal istemini on beş gün içerisinde kesin karara bağlaması gerekiyor. Ancak, AKP bunu engellemek için de "Teklifin öngördüğü şekilde dokunulmazlığı kaldırılan dosyalar bakımından, ... dokunulmazlığın kaldırılması üzerine uygulanan ... 85'inci maddenin (anayasaya uygunluk denetiminin) uygulanamayacağı da açıktır" şeklinde bir ek yapıyor.

Komisyonunda şu anda, 43'ü HDP'li ve 79'u diğer partilerden olmak üzere, 122 milletvekili hakkında 506 dokunulmazlık dosyası bulunuyor. Anayasanın vekillerin tutuklanamayacağını ifade eden 83'üncü maddesinin 2'nci fıkrasının 1'inci cümlesi uygulanmayacağı için dokunulmazlığı

kaldırılan milletvekilleri Meclis kararı olmadan sorgulanabilecek ve tutuklanabilecek. Kanun yürürlüğe girdikten sonra 15 gün içinde, dokunulmazlık dosyaları, birbirinden farklı il ve ilçelerdeki savcılara ve yargıçlara gönderilecek. Savcılar, 122 milletvekilini ve sonra eklenenleri sorgulayacak, mahkemeye sevk edecek, mahkemeler milletvekillerini tutuklu veya tutuksuz "yargılayacak". Böylece dosyalar karma komisyon süreci atlanarak, direkt meclise gelecek ve kararı meclis verecek. Oluşan kutsal ittifakla birlikte ortaya çıkabilecek tabloyu kestirmek zor değil. Zira başından beri tartışma HDP'nin itibarsızlaştırılması ve vekillerin cezalandırılması amacıyla gündeme geldi. CHP, MHP ve AKP'ye ait diğer dosyaların aklanacağı ise şimdiden belli.

Kılıçdaroğlu: "Asıl gerekçe HDP'lileri yargılamak"

Değişikliğin yapılabilmesi içinse 367 imza gerekiyor. Katliam ve vahşet uygulamalarını yetersiz bularak AKP'yi eleştiren ve akıl veren MHP teklife evet diyeceğini açıkladı.

CHP ise Kürt halkına ve Kürt ulusal hareketine, devrimci ve ilericilere yönelik her önemli saldırıda yine maskesini atarak gerçek yüzünü bir kez daha gösterdi. Kılıçdaroğlu'nun; "Buna AKP'nin gerçek yüzünü ortaya çıkarmak için evet diyeceğiz. Asıl gerekçe HDP'lileri yargılamak. Biz hayır desek, bunlar 'HDP'lilerle kolkola' diyecekler. Bunlar, toplumu nasıl kandırabiliriz diye çıkış yolunu arıyor... anayasaya aykırı... Bağımsız olmayan bir yargı herhangi bir yazarı, çizeri hapse atıyor ve buna itiraz ediyorsak, aynı bedeli siyasetçi de ödemeyi göze almalı. Biz, göze aldık." (Basın-14 Nisan) sözleri HDP'ye karşı AKP çizgisinde nasıl konumlandıklarının açık bir örneği.

Kılıçdaroğlu, aklınca AKP karşıtlığı ve "korkmuyoruz" söylemini öne çıkararak politika yapıyor. Ancak yapılanın en ucuzundan yavan bir politika olduğu gün gibi aşkar. CHP kendince Madem anayasaya aykırı

neden evet diyorsun?" diyenlere yanıt veriyor: "Çünkü biz korkmuyoruz, gerekirse bedel öderiz..." Ama bu yanıtı verirken de ağzındaki baklayı çıkarmadan edemiyor; "Biz hayır desek, bunlar 'HDP'lilerle kolkola' diyecekler." Anayasaya aykırı olmasının, anayasa ihlalinin CHP'nin umurunda olmadığını Kılıçdaroğlu açıkça itiraf ediyor, "Söz konusu Kürtlerse yasa da, kanun da teferruattır" diyor özetle.

Erdoğan "Ben senin milletvekilliğinin bitmesini nasıl beklerim?"

Erdoğan'ın dokunulmazlıklarla ilgili sözlerinin başta Davutoğlu, AKP ve de daha geniş bir yelpazede mahkemeler için talimat anlamına geldiğini biliyoruz. Bugüne kadar yaşanan gelişmelerde bunun örnekleriyle dolu!

Erdoğan, sürecin hızlandırılmasına yönelik talimatlar verdiğini söylerken Kürt ulusuna yönelik işlenen suçların sorumlusu olduğunu bir kez daha ilan etti: "Suçun varsa yargılanacaksın kardeşim. Ben senin milletvekilliğinin bitmesini nasıl beklerim? Bu kadar olaylar olacak, sen terör örgütüne silah taşıyacaksın arabana, tabutlarla silah taşıyacaksın, ondan sonra..." (İstanbul Haliç Kongre Merkezi'nde, Kentsel Dönüşüm ve Akıllı Şehirler Kurultayı-11 Nisan Pazartesi)

Dokunulmazlıkların kaldırılması hamlesi, TC devletinin ölüm kalım savaşı olarak adlandırdığı abluka, yasak ve kitle katliamlarıyla örülü konseptinin bir devamı olarak okunabilir. 20 Temmuz Suruç Katliamı'yla birlikte başta Kürt halkı olmak üzere tüm devrimci, ilerici güçlere ve muhalif kesimlere yönelik saldırıların dozajını artıran AKP, gelinen aşamada demokratik-legal alandan Kürt hareketini ve devrimci, demokrasi güçlerini tamamen tasfiye etmenin peşinde. Ancak bugüne kadar yaşanan tüm saldırganlığa ve vahşi katliamlara rağmen yok edemedikleri süregelen direniş evdeki hesabın çarşıya uymayacağını şimdiden gösteriyor!

Derimsan Deri'de işten çıkarılan işçiler direniyor!

Kartal: Deri sektöründe çalışan işçilere yönelik hak gaspları devam ediyor; hak gasplarına karşı örgütlenen işçilere yönelik de işten atılmalar sürüyor.

Deri işçilerinin toplu iş sözleşmelerine dair görüşmeler Deriteks Sendikası ve işveren sendikası arasında devam ediyor. Toplu iş sözleşmelerinde deri işçilerinin Kazlıçeşme greviyle elde etmiş olduğu ve kazanılmış hak olan aile yardımına patron göz koymuş durumda. Toplu iş sözleşmesi, kıdem tazminatının gaspı ve kiralık işçi bürolarına karşı 12 Nisan günü Deriteks Sendikası tarafından, Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde deri işçilerinin yoğun katılımı ile bir eylem gerçekleştirildi. Aynı günlerde yine Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde bulunan Derimsan Deri Fabrikası'nda sendikacı 5 işçi, örgütlenme faaliyetleri nedeniyle işten çıkarıldı.

Sendikalaşmaya karşı patronun işçileri bölme girişimleri

İşten çıkarılan işçiler, fabrika önünde direnişler. İşçilerden **Muharrem Yalçın** ile gazete olarak bir söyleşi gerçekleştirdik. 10 yıldır Derimsan Deri'de çalışan Yalçın, işten atılmalarına sebep olan sendikada örgütlenmelerine karşı patronun düşmanlığını "Emekli olacak arkadaşlarımıza sendikası çalışırlarsa maaşlarına zam yapılacağı, sendikacı olan arkadaşlarımıza ise sendikadan ayrılmalari halinde yine ücretlerine zam yapılacağı, çalışma şartlarının iyileştirileceği söyleniyor" şeklinde ifade etti.

Son süreçte toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde patronun, Deriteks Sendikası'nın yetkisini tanımadığını belirten Yalçın, "Bunun üzerine biz de içeride örgütlenme faaliyeti başlattık ve 6 arkadaşımız sendikada örgütlendi. 6 işçinin örgütlenmesi ve yetkimizi almamızın ardından patron, işçi arkadaşlarımızı teker teker yanına çağırarak 'Siz ne-

den sendikacı oldunuz?', 'Sendikacı olduğunuz da ne kârınız var?', 'Hepinizi işten çıkaracağım' diyerek baskı uygulamaya başladı" şeklinde patronun işçilerin örgütlenmesinin ardından yaşanan baskıları anlattı.

Bu tehditlerin yetersiz gelmesi ile birlikte işçilere 300-500 lira arası ücret artışı yapıldığını ifade eden Yalçın, patronun bu şekilde işçileri bölmeye çalıştığını belirtti. İşçileri bölme girişiminin patronun sendikadan istifa eden işçi ile bir ustabaşını kullanarak kendilerine saldırtarak can bulduğunu belirten Yalçın "Bu saldırtmanın sorumluluğunu bize atarak bizi işten çıkardılar" ifadelerini kullandı.

TC-Rusya krizinin faturası deri işçilerinden çıkarılmaya çalışılıyor

TC-Rusya krizi ile birlikte deri sektöründe işlerin azaldığını belirten Yalçın, "İşi azalmayan ya da büyük markalara iş yapan bizim firmamız gibi işyerleri bunu, toplu iş sözleşmelerinde kullanarak haklarımızı gasp etmeye çalışıyorlar. 40 yıldır aldığımız ve kazanılmış hakkımız olan aile yardımını elimizden almaya çalışıyorlar" dedi. Bu hak gaspına karşı sendikacı işçiler olarak tavırlarının net olduğunu dile getiren Yalçın, "Emeğimizi ve hakkımızı onlara teslim ettiğimiz takdirde

40 yıl

önce verdikleri mücadeleyle bu hakkı kazananlara; yarın hem bizlerin hem çocuklarımızın geleceğine ihanet etmiş oluruz. Bu anlamda kazanana kadar mücadelemize devam edeceğiz" dedi.

"Emeğimizi ve hakkımızı onlara teslim ettiğimiz takdirde 40 yıl önce verdikleri mücadeleyle bu hakkı kazananlara; yarın hem bizlerin hem çocuklarımızın geleceğine ihanet etmiş oluruz."

Amasya'da Yeni Çeltek'te direniş kazandı

H. Merkezi: Amasya'nın Merzifon ilçesinde Soma Holding'e bağlı Gürmin Enerji AŞ bünyesinde faaliyet gösteren Yeni Çeltek Maden Ocağı'nın kapatılarak, işçileri Soma'ya götürmek isteyen Gürmin Enerji AŞ'ye karşı işçilerin 24 Mart'ta başlatmış olduğu açlık grevi, yapılan görüşmeler sonucunda 12 Nisan günü kazanımla sonuçlandı. Gerçekleşen görüşmenin sonucunda anlaşmaya varıldı. Anlaşma çerçevesinde maden kapatılmayacak, işçiler Soma'ya gitmeyecek ve maden bir hafta içinde faaliyete geçecek.

Maaşlarını alamayan işçiler inşaatı ateşe verdi

H. Merkezi: Karaman'da TOKİ'ye ait inşaatçı çalışan işçiler, 8 aydır ücretlerinin ödenmemesi ve sigortalarının yapılmaması üzerine inşaatın çatısına çıkarak eylem yaptı. Çatıdaki arkadaşlarını destekleyen işçilere ise polis saldırtarak darp etti. Beş işçiyi gözaltına alan polis, gazetecilerinde görüntü almasını engellemeye çalıştı. Arkadaşlarının gözaltına alınması üzerine işçiler çatıyı ateşe vererek yaktı.

Serapool direnişinde kazanım: İşe iade davasını kazandı

H. Merkezi: Pendik'te bulunan SeraPool Fabrikası'nda Cam Keramik-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan işçilerin işe iade davası kazanımla sonuçlandı.

Cam Keramik-İş Sendikası'ndan yapılan açıklamada, "Serapool işçilerinin bu onurlu mücadelesi şimdi yeni boyut kazandı. Şimdi işverenin yapması gereken,

süreci daha fazla uzatmadan anayasal bir hak olan sendikacı çalışma konusunda işçilerimizin verdiği mücadeleye, emeklerine ve mahkeme kararına saygı göstererek atılan işçileri geri almak ve sendikamızla masaya oturmak" dedi.

★ Emekçinin Gündemi

Ablukalara, Katliamlara, Kiralık Köleliğe Karşı 1 Mayıs'ta Alanlara!

Yıllarca mücadele ederek, bedeller ödeyerek elde ettiğimiz kazanımlar; devletin boyutlanan saldırıları ile gasp edilmek istenmektedir. Bu saldırının adı: Asgari ücret, kıdem tazminatı, 657 (Devlet memurları yasası), taşeronlaştırma, kiralık işçilik, özel istihdam bürolarıdır. Bu politikalarla yapılmak istenen işçi sınıfını köleleştirmektir.

AKP 7 Haziran seçimlerinde asgari ücrete dair tek söylem kullanmazken 1 Kasım seçimlerinde çıkış yaparak asgari ücret net 1.300 lira aldatmacası ile meydanlarda boy göstermiştir. Sonuçta 1.300 lira olarak işçiyeye ödenen ücretteki aldatmaca bugün halkın gözü önünde ortalığa saçılmıştır. Gelir vergisi karşısında erimiş olan asgari ücret Ocak ayı itibarıyla temel ihtiyaçlara getirilen zamlar ile cebe girmeden uçup gitmiştir.

Kıdem Tazminatı 70'li yılların işçi sınıfının direniş ruhuyla verilen mücadeleler sonucu elde edilmiştir. Bugün egemenler bu hakkı

gasp etme noktasında hazırlıklarını uzun süredir yaptıkları, saldırının son aşamasına gelmişlerdir. Bu uygulamanın tepkiyle karşılanmasıyla beraber, uygulamadan vazgeçmeden özel istihdam bürolarıyla bir taşla iki kuş vurmayı hedeflemektedirler. Fona devredilmek istenen kıdem tazminatımız patronlara peşkeş çekilerek savaş bütçesine dönüştürülmesine karşı mücadeleyi örgütleyelim.

Görünmeyen emeğin adı olan kadınlar tüm alanlarda baskı ve saldırıların en esaslı hedefidir. Cinsiyet eşitsizliğiyle iş yerinde en düşük ücret verilen, yedek iş gücü olarak görülen, emeği görülmeyen, taciz, tecavüz, psikolojik, ekonomik vb. şiddet türlerinin en katmerlisiyle terbiye/kontrol edilmeye çalışılan kadınlar işçi sınıfı içerisinde en dinamik kesimlerin başında gelmektedir. Bu bilinçle, 8 Mart'ın cretiyle 1 Mayıs'ta alanlara!

Özel istihdam büroları söylendiği gibi; basitçe iş ve işçi bulma kurumlarının özel sektör versiyonu değildir. İşçilere iş bulmaya "yardımcı" olan, onları iş arayanlara yönlendiren ve karşılığında komisyon alan bir tür emlakçılık/acenteliktir. Özel istihdam bürola-

rı işçilerin, iş aramasını dahi fırsata çevirmeye çalışan asalak komisyonculuktur; dayıbaşılık sisteminin yeniden yaşama geçirilmesi; amele pazarlarının yeniden kurulmasıdır; sürekli, düzenli, kurallı, güvenceli bir iş yerinin hayal olmasıdır. Özel istihdam büroları kadınlar için de özel olarak üretilmiştir. Erkek egemen burjuva feodal kültürden kaynaklı çalışmak için sürekli, düzenli işler bulmak zorunda bırakılan kadınlar için özel istihdam büroları eve kapatılmak anlamına gelmektedir.

Özel istihdam bürolarıyla işçilerin sendikası olmasının önüne güvencesizlik, esneklik duvarı örülmeye çalışılmaktadır; kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, fazla mesai ücreti, yıllık izin ücreti, yol yemek ücreti gibi tüm kazanımlar yok edilmek istenmektedir. Bu saldırılar karşısında verilecek olan mücadele de saldırıyı karşılayacak güçte, iradede ve bilinçte olmak zorundadır. Sınıf bilinciyle, mücadelede ısrarcı olarak, sokak sokak, fabrika fabrika örgütlenerek, fiili-meşru mücadele hattını örelim, ablukaları, katliamları, baskıları püskürtelim!

Zuhal Güneş "Tacize uğrayan bendim, ama işten çıkarılan da bendim"

Manisa: Kadına yönelik şiddet, katliam, emek sömürüsü ve kimliksizleştirme politikaları yaşamın her alanında karşımıza çıkmaya devam ediyor. Evde, okulda, sokakta, işyerinde kadın düşmanı politikalarla, erkek egemen sistem kendini var etmeye devam ederken bunlardan birisi de geçtiğimiz aylarda Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde Elginkan Topluluğu bünyesinde faaliyet gösteren **Valfsen Armatür AŞ'**de yaşandı.

25 yıldır Valfsen Armatür AŞ'de sekreter olarak çalışan **Zuhal Güneş**, 19 Şubat günü genel müdür **Hüseyin Orhan**'ın sözlü ve fiziksel tacizine maruz kaldı; tacize tepki gösteren ve şikayette bulunan Güneş, işten çıkarıldı. Ancak Güneş, mücadelesinden vazgeçmedi, 29 Mart gününden beri kadınların dayanışmasıyla "taciz nöbeti" tutarak işyeri önünde direniyor. Güneş, yaşadığı cinsel şiddetin ardından gelişen süreci **Özgür Gelecek** gazetesine anlattı. Dinlediklerimizin taciz edenin değil, edilenin mağdur edildiği; cezalandırıldığı gerçeğini bir kez daha ortaya koydu.

19 Şubat günü cinsel şiddete uğramasının ardından doktor odasına gittiğini, tansiyonu yükseldiği için doktor tarafından istirahat kağıdı verildiğini belirten Güneş, sonrasında hukuki süreci başlatmadan önce topluluk başkanı ile bir görüşme gerçekleştirdiğini aktardı. Elginkan Topluluğu başkanı **Gaye Akçen** ile bir görüşme gerçekleştirdiğini, kadın olduğu için özellikle bu görüşmeyi tercih ettiğini belirten Güneş, "Bana inandığını söyledi. Başka bir

fabrikaya nakil edilmemi önerdi bana. Ancak ben gitmeyeceğimi söyledim" dedi ve bunun sebebini ise "Ben onurumu, gururumu geri istiyorum. Para pul hiçbir şey istemiyorum. Sadece bu adamın oradan gönderilmesini istiyorum. O adama ceza verilmesini istiyorum" cümleleriyle açıkladı. Bu sebepleri açıkladığında ise Akçen tarafından "Bir sekreter için genel müdürümü atamam" ifadesinin kullanıldığına dikkat çeken Güneş, bunun üzerine savcılığa giderek şikayette bulunacağını söylemesinin ardından ise "Başka bir fabrikaya aldıracağım seni, yapma-etme rezil olursun. Bak çocukların, ailen var" denildiğini ifade etti. "Benim rezil olacak bir şeyim yok, yalan yanlış bir şey söylemiyorum. Ben bu olayın arkasındayım. Doğru neyse onun peşindeyim" dediğini aktaran Güneş, Akçen'in "Bana güven, gereği neyse yapacağım" dediğini belirtti. Bundan sonrasında gelişen süreç ise hiç de yabancı değil; Orhan'ın işten atılması ya da sürgün edilmesi gibi hiçbir yonteme başvurulmaksızın, Güneş başka bir işyerine sürgün edilmiş!

"Diğer işyerinde çalışmaya başlamanın üzerinden 1 hafta geçmesine rağmen, o adamın cezalandırılmasına ilişkin hiçbir

gelişme olmadı. Üstelik bana da mobbing uygulanmaya başlandı. Baskı altında, 4 hafta boyunca hiçbir iş-görev tanımı yapılmadan çalıştırıldım" diyerek sürgün edilmesinin ardından yaşanan süreci açıklayan Güneş, ilk bir haftanın sonunda vakıf müdürünü aradığını, onun da benzer tepkilerle

yaklaştığını belirtti. Bunun üzerine 26 Şubat günü Cumhuriyet Savcılığı'na giderek suç duyurusunda bulunduğunu ifade eden Güneş, dördüncü hafta sonunda tüm hakları feshedilerek iş akdi bitirilmiş; işten çıkarılmış. Güneş mevcut durumu şöyle aktarıyor: "Hukuki olarak başlatmış süreç ise devam ediyor. Ancak ben umutluyum, bu dava açılacak! Takipsizlik kararı verilse dahi bir üst mahkemeye gideceğim. Gerekirse daha büyük eylemler gerçekleştireceğiz orada. Mücadelemi sonuna kadar devam ettireceğim. Direne direne bu davayı kazanacağım."

“Zalimin zulmünü ezilenler halklar birleşerek yok edecek”

Cizîr: HDP Genel Başkan Yardımcıları **Alp Altınörs** ve **Fatma Kurtulan**, **Partizan**, **ESP**, **DHF**, **SYKP**, **EMEP**, **EHP**, **Halkevi** gibi kurumların bulunduğu 35 kişilik heyet 16 Nisan günü Mêrdîn'den Cizîr'e doğru yola çıktı, yol boyunca defalarca durdurulmalarına karşı Cizîr'e ulaşabildiler.

Cizîr'de ilk olarak KJA İlçe Binasi'ni ziyaret eden heyet HDP ve DTP eşbaşkanları tarafından karşılandı. Cizîr'de yaşananları aktaran eşbaşkanlar devletin uyguladığının bir soykırım girişimi, bodrumlarda katledilenlerin bunun bir göstergesi olduğunu ifade ettiler. Görüşmelerde “Eğer yaralarımızı saracaksa hep birlikte sarmak zorundayız.

Çünkü zalimin zulmünü ezilen halklar birleşerek yok edecek” denildi. Cizîr'in en acil ihtiyacının iklimin çok sıcak olması nedeni ile buzdolabı ve klima olduğu belirtildi.

Heyet daha sonra bodrum katında katledilen **Mehmet Tunç** ve yaralıları almak için gittiği sokak ortasında yayılım ateşi sonucu hayatını kaybeden **Orhan Tunç**'un ailesini ziyaret etti. Taziye ziyaretinden sonra Nur ve Cudi mahallelerini gezen heyet, bodrum katlarını ve yıkılmış evleri inceleyerek ziyaretini sonlandırdı. Hezex'e geçen heyet burada abluka sırasında yoğun saldırı altında olan Turgut Özal Mahallesi'ni ziyaret etti.

Silopiya, Gever, Nisêbîn...

kuşatma ve katliamlara karşı direniyor!

Sokağa çıkma yasaklarının, ablukaların yıkımların, katliamların devam ettiği Nisêbîn, Gever, Hezex ve Silopiya'da direniş ve mücadeleye devam ediyor. Sokağa çıkma yasakları Şirnex'te 34, Nisêbîn'de 35, Gever'de ise 36'ncı gününe girdi.

T. Kürdistanı'nda verilen özyönetim direnişlerinde Kürt halkı, TC işgaline geçit vermemek için sınırsız direniş sergileyerek TC'nin kolluk güçlerine her gün darbe üstüne darbe vuruyor. Sokağa çıkma yasaklarının olduğu yerlerde TC'nin güvenlik güçleri top atışları ile mahallelere girmeye çalışıyor ancak her girişimlerinde ciddi kayıplar veriyor. Direnişçiler, TC devletinin katliamcı JÖH-PÖH-Esadullah çetelerine, sokak sokak süren savunmalarıyla mahallelerde geçit vermiyor.

TC devleti 3 ayda 279 kişiyi katletti

Temmuz ayından bu yana T. Kürdistanı'nda devam eden sokağa çıkma yasaklarında çocuk, yaşlı, kadın denilmeden birçok kişi katledildi. İHD Diyarbakır Şubesi'nin hazırladığı rapora göre 2016'nın ilk üç ayında 279 kişi TC'nin “güvenlik” güçleri tarafından açılan ateş sonucu katledilirken, 91 kişide yaralandı.

T. Kürdistanı'nda sürdürdüğü kapsamlı abluka ve katliamlarla Kürt halkının direnişini ezmeye çalışan devlet mücadelenin ve direnişin geliştiği her yerde saldırılarını boyutlandırarak sürdürüyor. Okullar askeri kargaha çevrilerek, katliam ordularına tahsis edilirken öğrencilerin eğitim hakkı gasp ediliyor. Kürt halkı sağlıktan, barınma hakkına kadar daha birçok saldırıyla yüz yüze bırakılarak göçe zorlanıyor.

Silopiya

Şirnex'in Silopiya ilçesinde yeniden ilan edi-

len “sokağa çıkma yasağı” 13. gününe girerken, Başak ve Barbaros mahallelerine girmeye çalışan TC'nin kolluk kuvvetleri ile YPS ve YPS-JIN üyeleri arasında yer yer çatışmalar yaşanıyor. Güvenlik güçleri bölgenin yüksek tepelerine tank ve mühimmat sevkiyatı yapmaya devam ediyor.

Gever

36 gündür sokağa çıkma yasağının ve saldırıların devam ettiği Colemêrg'in Gever ilçesinde de direniş ve mücadele görkemli bir şekilde devam ediyor. Haftalardır çatışma ve bombardımanın yoğunlaştığı Cumhuriyet ve Güngör mahallelerine yönelik top atışları aralıklarla sürerken, mahallelere çok sayıda zırhlı araç ve tank sevkiyatı yapılmaya devam ediyor.

Nisêbîn

Ablukanın devam ettiği Nisêbîn'de ise 1 ay geride bırakıldı. Yoğun çatışmaların sürdüğü ilçede, havan topları ve obüslerin de kullanıldığı saldırılarını sürdüren asker ve özel hareket timleri, tüm bu saldırı yöntemlerine rağmen direnişin sürdüğü Abdulkadirpaşa, Zeynelabidin, Kışla, Fırat, Dicle ve Yenişehir mahallelerine girebilmiş değil.

Bir aydır mahallelere giremeyen güvenlik güçleri YPS ve YPS-JIN üyelerinin direniş karşısında büyük kayıp verirken, yetkiyi Vali'den alan askerin yeni saldırıları da sonuçsuz kaldı.

“Engelli mahpuslar serbest bırakılsın”

H. Merkezi: İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, hasta tutsakların yaşadığı hak ihlallerine dikkat çekmek için düzenledikleri F oturumunun 212. haftasında, **Cihan Kurnaz**'a adalet istedi.

212. haftanın basın açıklamasını okuyan sanatçı **Nur Sürer**, “*Silivri 2 No'lu L Tipi Hapishane'de bulunan yüzde 43 fiziki engeli olan Cihan Kurnaz yaşadığı işkence yaşamını, altı sayfada özetlediği mektubunda, hapishanelerde engellilere yönelik yaşam hakkının nasıl gasp edildiğini gözler önüne sermektedir*” şeklinde konuştu. İnsan hakları savunucuları adına yetkililere seslenen Sürer, “*Engelli mahpuslar serbest bırakılsın*” dedi.

“Annem ölmeden kardeşimin kemiklerini verin”

İstanbul: Cumartesi Anneleri bugün Galatasaray Meydanı'nda, kayıpların akıbetini sormak için 577. kez bir araya gelerek, gözaltında kaybedilen Nurettin Yedigöl'ün akıbetini sordu.

Haftanın açıklamasını okuyan **Cihan Kaplan**, Yedigöl dosyasının Anayasa Mahkemesi'nde sonuçlanan ilk gözaltında kaybetme davası olduğunu söyledi. Kaplan, mahkemenin diğer dosyalarda olduğu gibi bu dosyayı da takipsizlikle sonuçlandırarak, hukuk yollarının kapatıldığını belirtti.

Kürt halkına ses veren kadınlar yargılanamaz!

İstanbul: T. Kürdistanı ve metropollerde devrimci kadınların katledilmesine karşı "Katledilen kadınlar isyanımızdır" diyen ve metrobüs istasyonunu trafiğe kapatarak eylem gerçekleştiren **Yeni Demokrat Kadın (YDK)** aktivistlerinin ilk duruşması 14 Nisan günü Çağlayan'da bulunan İstanbul Adalet Sarayı'nda görüldü.

19 Ocak 2016 günü, YDK aktivisti kadınlar, metropollerde ve Kürdistan'ın birçok yerinde devrimci kadınların katledilmelerine karşı Mecidiyeköy metrobüs istasyonunu trafiğe kapatarak, üzerinde infaz edi-

len kadınların isimleri ile "**Katledilen kadınlar isyanımızdır**" yazısının yer aldığı pankartı açmış; polis provokasyonu sonucu 30-40 kişilik bir grup YDK'lılara saldırı girişiminde bulunmuştu. Saldırının püskürtülmesi sonrasında 4 YDK aktivisti, faşistlerin saldırısı sırasın-

da kendilerini seyreden sivil polislerce darp edilerek gözaltına alınmışlardı.

Devlet tarafından katledilen kadınlar için yaptıkları eylemde gözaltına alınan YDK aktivistlerine "Kanuna aykırı toplantı ve gösteri yürüyüşleri düzenleme, yönetme, bunların hareketlerine katılma" ve "Terör örgütü propagandası yapma" suçlamalarıyla açılan davanın ilk duruşması 14 Nisan günü İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

YDK aktivistlerinin ve avukatlarının yapmış olduğu savunmanın ardından savcılık verdiği mütalaada 2911 sayılı yasa aykırılık suçlaması yönünden beraat isteminde bulunurken; yasadışı örgüt propagandası yönünden ceza verilmesini talep etti. Duruşma karar öncesinde son savunmaların yapılması için 3 Mayıs 2016 tarihine ertelendi.

Erkek adalet değil, gerçek adalet! O adaleti kadınlar getirecek!

11 Şubat 2015 tarihinde Mersin'in Tarsus ilçesinde katledilen Özgecan Aslan'ın katili geçtiğimiz günlerde kaldığı Adana E Tipi Hapishane'de öldürüldü. Katillerden biri ise yaralı olarak hastanede.

Özgecan Aslan'ın katledilmesinin ardından "Özgecan Aslan isyanımızdır" diyen on binlerce kadın sokağa çıkarak, erkeklerden ve erkek devletten hesap soraçklarını haykırmıştı. Kadınlar daha önce ellerinden alınmak istenen kürtaj hakları için geliştirdikleri direniş ve eylemlerini bu kez Özgecan'ın katillerinin en ağır cezaı alması için vermiş, sokaklara çıkmış ve bu mücadele sonucunda katiller Suphi Altındöken, Necmi Altındöken ve Fatih Gökçe'nin ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almasını sağlamıştı.

Katiller "kim" tarafından olduğu "bilinmeyen" bir şekilde hapishanede silahla öldürüldü. Kadınların verdikleri mücadele sonucunda emsal teşkil edecek bir ceza alan katillerin öldürülmüş olması "adalet yerini buldu" olarak değerlendirilemez. Muhtemeldir ki erkek oldukları kesin olan "birileri", katilleri içerde öldürerek "namuslarını temizlemek" adına yaptı bunu.

Erkeklerin her hareketi başka bir "erk-eklik" üretiyor

Bu "namus temizleme" operasyonu, Özgecan katledildiğinde sokağa çıkan kadınların ellerinden mikrofonları alarak öne geçen, eylemi "duyarlı" erkeklerin eylemine çevirmeye çalışarak, sosyal medya üzerinden katilinin yakını olan kadınlara cinsiyetçi küfürler ederek, tacizi tecavüzü bu söylemleriyle yeniden üreten, şiddetin her türlüşünün öznesi, üreticisi erkeklerin "erk-eklik"lerini hatırlatıyor. Bu erkeklik şiddeti, tacizi, tecavüzü yeniden yeniden

üretmeye devam etmektedir. Aynı durum bugün Suphi Altındöken'i öldüren erkekler tarafından bir kez daha yükselmektedir. Bugün katillerin başka mafyatik erkeklerin "elleriyle" öldürülmüş olması "sonunda hak yerini buldu, katiller cezası buldu, geberdiler iyi oldu" vb. şekillerde değil, erkeklerin eril anlayışlarıyla gelip kadınların isyanlarına hesap sorucu pratiklerine karışmış olmaları, kadın mücadelesine "zarar" verme girişimi olarak yorumlanabilir ancak.

Özgecan'ın katliamının katilleri için idam isteyerek meseleyi tek, münferit gören, o katillerin kişiliklerine, "sapıklıklarına" bağlayan ve bunun üzerinden kendileri aklayan, bugün de katilleri hapishanede öldürerek "adaleti" sağladığını sananlara sesleniyoruz.

Erkeklerle ve onların devletine söylüyoruz: Aradan çekilerek katil Suphi'yi başka bir mafya tipli kişiye öldürtenler, bizler sizin bu ikiyüzlülüğünüzü iyi tanıyoruz. Kadın ve LGBTİ mücadelesinin politik olduğunu biliyor, verdiğimiz mücadeleyi işte tam da bu bilinçle veriyoruz. Katil Suphi'yi öldürterek meseleyi kadın mücadelesinden ayırtıramaz, erkekler arasındaki bir hesaba dönüştüremez ve kadınların verdiği mücadeleyi yok sayamazsınız.

Eril aklınızla soracağımız hesaba karışmayın

Bizler erkeklere, erkek egemen anlayışa, erkek adaletine karşı mücadele ederken diyoruz ki; "Ya bir çekilin, bir susun eril aklınızla, biz kendi işimizi, kendi hesabımızı kendimiz görüyoruz, gördük, göreceğiz!" Size "Gölge etmeyin başka ihsan istemez" diyoruz.

Sizden de; baştan aşağı her kurumu, yeri, kafası erkek anlayışla dolu devletinizden de bir şey istemiyoruz, beklemiyoruz. Özgecan'ın katiline verdirdiğimiz cezada olduğu gibi, kendi hesabımızı erkeklerden, erkek devletten er

ya da geç sorarız.

Erk-ek “kamu vicdanı”nın sesleri: Gültekin Alan ve Altan Tan

“Özgecan Aslan’ın ailesinin durumunu gördükten sonra etkilendim. 2 çocuk babasıyım. Tüm bunlar beni etkiledi. Kamu vicdanının sesi oldum. Geç gelen adalet tecelli etmiştir.”

Bu sözler geçtiğimiz yıl Tarsus-Mersin arası bir araçta tecavüze direndiği için vahşice katledilen **Özgecan Aslan**’ın katili **Suphi Altındöken**’i ve onun suç ortağı babası **Necmi Altındöken**’i vuran **Gültekin Alan**’a ait. Diğer yandan HDP’nin yüz karası **Altan Tan** “*Bale kursunda bir seks skandalı oldu diye bütün balerinleri suçlamak veya HDP’li belediyede buna benzer bir şey olduğu vakit tüm HDP camiasını suçlamak, MHP’yi, CHP’yi suçlamak yanlış*” diyerek Ensar Vakfı’nda yaşanan çocuk istismarlarına ilişkin kimi kesimlerin düşüncelerini dile getirdi. Yani o da başka bir “kamu vicdanının sesi” oldu.

Nedir bu “kamu vicdanı”? Kimlerden oluşur? Ne yer, ne içer? Ve erkeklere böylesi hakları nasıl ve ne suretle tanır?

İkiyüzlülüğe gerek yok, ilk taşı günahsız olan atсын!

Bu tartışmalardan yola çıkarsak genelde kamu vicdanı, halkın belli bir kesiminin ortak görüşü ve çeşitli olaylar karşısındaki tepkisi olarak tariflenmektedir. Ancak ortada bu “kamu”nun nasıl, hangi sistematik değer ve şekillenme üzerinden oluştuğu muğlaktır ve özellikle muğlak bırakılır. Örneğin Gültekin Alan’ı, Suphi Altındöken’i öldürmeye iten

“kamu vicdanının sesi olma” hakkı kendine nereden tanımaktadır? Bunun cevabı muğlaktır. Çünkü, evet, toplumda Özgecan’ın yaşamına neden olan bu saldırının sorumlusu Sup-

hi Altındöken’in ölmesi, öldürülmesi, bu kez pek tartışılmadı belki ama gerekirse hadım edilmesi gibi istekler mevcuttu. Ama bu isteğin yerine getirilmesinin Gültekin Alan tarafından neden ve nasıl üzerine alındığı (muğlak değildir ama) muğlak bırakılmıştır.

Erkek egemen sistemin toplumsal yapısı, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden, kapalılığından, ayrımcılıktan, ezilen cinsiyet kimlikleri üzerine kurulan baskıdan beslenmektedir. Bu tahakkümün devamlılığının sağlanması amacıyla “vicdan” kavramı başta olmak üzere “ahlak”, “namus”, “şeref” gibi kavramlar üretilir ve bu kavramlar ezilen cinsiyet kimlikleri üzerinden tanımlanır, ezen cinsiyet kimlikleri bu kavram ve toplumsal kanunlardan muaf kalarak eşitsizliğin tavan yaptığı ikiyüzlü bir toplum inşa edilir.

Gültekin Alan da tam olarak aslında gücünü bu ikiyüzlü kavramlardan alır. Çünkü o da iki kız çocuğunun babasıdır ve toplumda böylesi “sapıkların” yaşaması kendi kız çocukları için de tehdit demektir. Toplumdaki kadınların “namusunu” korumak zorundadır. İşte bu büyük bir ikiyüzlülüktür. 3. sınıf mafya lideri **Sedat Peker**’den emir alarak bu cinayeti işlediği bilinen Gültekin Alan’ın kendisi dahil olmak üzere Suphi Altındöken’i yaratan ataerkiden güç almaktadırlar ve yeni Özgecanlara yol açan ataerkiyi yeniden ve yeniden üretmektedirler.

Bu ikiyüzlülüğü Suphi Altındöken’in cenazesinin nereye gömüleceğinin kriz haline gelmesinde de görebiliriz. Cenazenin hiçbir mezarlığa kabul edilmemesinden “kadavra yapılmasının” önerilmesine kadar yaşanan gelişmeler; Suphi Altındöken’in uzaydan topluma indirilmiş bir vaka yahut da “hastalıklı”, “sapkın”, “toplum normal o anormal” bir kişilik örneği gibi gösterilmesine neden olmuştur. Ve bugün herkes kendini Suphi Altındöken nezdinde kadına karşı işlenen, lanetlenen bir suçta temize çıkarmıştır! Elbette hümanist bir yaklaşım içinde “*Suphi Altındöken’in öldürülmesi ve cenazesinin kabul edilmemesi yanlıştır, o da insan*” anlamına gelmiyor bu tartışma. Tecavüzcü-katili Suphi Altındöken’i kimin, hangi amaçla öldürdüğüdür önemli olan... Kendisi de tecavüzcü, kadın ve LGBTİ katili erkek egemenliğinin üreticisi olan öznelerin kendisini buradan “kamu vicdanının sesi” olarak görüp kahraman ilan et-

mesine ve onun cenazesine tükürenlerin kendisini bu suçta temize çıkarmasına izin veremeyiz. İlk taşı günahsız olan atсын!

Tecavüz, kolektif bir erkek kültürüdür

Kendini temize çıkarma ve tüm suçu fiiliyata geçene yüklenme halinin son örneği de Ensar Vakfı ve KAİMDER’de yaşanan çocuk istismarları tartışması sürecinde görmek mümkün. AKP’nin tüm gücüyle çocuğa yönelik tecavüz suçunu örtme ve Ensar Vakfı’ni temize çıkarma çabaları bilinmektedir. HDP’li Altan Tan’ın bu konuda yaptığı konuşma AKP’li olmasa da Ensar Vakfı ile ilgili tartışmalarda aynı zihniyeti taşıyan bir kesimin düşüncesidir. Yani Tan da belli bir “kamunun vicdanının sesi” olmaktadır. Tan’ın vakıfta yaşanan çocuk istismarı ile bale kursunda yaşanan “seks skandalı”ni karşılaştırması, Tan’ın “vicdanının sesi” olduğu “kamu”nun Suphi Altındöken cinayetindeki gibi toplumun ikiyüzlülüğünden beslendiğini ve seks ile istismarı aynı gördüğünü kanıtlamaktadır.

Ancak bunu lanetleme yönteminde de birçok çarpıklık kendini ele vermektedir. Bunlardan en çarpıcı olanlarından biri CHP lideri **Kemal Kılıçdaroğlu**’nun Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı **Sema Ramazanoğlu** hakkında sarf ettiği cümleler kadına dönük ayrımcı bakış açısını ortaya sermekte ve tecavüz kültürünün burjuvazinin kirli politikalarında nasıl hayat bulduğunu gösteren bir örnektir. AKP’nin bu söylemi nasıl kullandığı, çarpıttığı tartışma dışı bir durumdur ve ortada kirli bir gerçeklik sırtmaktadır. Yine benzer durum çocuk istismarını İslamiyetle ve İslami Vakıflarla sınırlı tutma halinde görülmektedir ve bu da çocuk istismarlarının kökenine inme konusunda ayaklara balta vurmaktadır.

Tecavüz kolektif bir erkek kültürüdür, her toplumda, her inanç sisteminde, her ideolojik akımın yaşam bulduğu alanda ve her toplumsal kesimde mevcuttur. Çünkü tecavüzün ortak bir ideolojisi vardır, o da patriarkaldır. Çözüm tam olarak burada patriarkalın varlığını kabul ederek buna karşı amansız bir mücadeleye girişmekle olur. Bunu da yapacak olan esas özne patriarkalden beslenenler değil, patriarkalden gerçekte bir çıkarı olmayan, bunun bilincinde olan kadın ve LGBTİ’lerin örgütlü mücadelesidir.

Panama belgeleri neyi gösteriyor?

Kapitalist emperyalist sistem, sermayenin daha rahat hareket edebilmesi ve daha fazla kar elde edebilmesi için yasal olarak güvence altına aldığı ve 1960'lardan beri kullandığı off shore bankacılığı ve kullanıcılarını hedefe oturtmuş görünüyor. Evet, Panama Belgelerinden bahsediyoruz. Hani şu, 2011'de devletlerin diploması koridorlarının karanlıklarından belgeleri gün yüzüne çıkaran Wikileaks yetkililerinin bile belgelerin açıklanırkenki seçiliş yöntemini eleştirdiği Panama Belgeleri... Belgelerinin açıklanmasının ilk sonuçları, İzlanda Başbakanı Gunnlaugsson'un istifası ve İngiltere'nin "muhafazakar", "vatanperver", "sosyalist" lidere haddini bildirecek hakkı kendinde gören Başbakanı Cameron'un zor durumda kalması oldu. Her ne kadar sonuçların ortaya çıkışı sanki emperyalist merkez ülkeleri ile diğer ülkeler arasında bir ayrım gözetmeden ifşanın yapıldığı izlenimini oluşturuyorsa da gerçekler görüldüğü gibi değil.

Türkiye'de de burjuva medyanın bir kısmı bu ülkelerdeki "demokrasiye", "hesap verilebilirliğe", "şeffaflığa" dikkat çekerek; bu ülkenin tüm dünyayı saran vergi kaçakçılığı, kara para aklama ve yolsuzluktaki rollerini çarpıtmış oluyorlar.

"Off shore banking" kelime olarak kıyı bankacılığı anlamına geliyor. Off shore bir ülkenin bankasında bulunan ama o ülkede ikamet etmeyen insanlara ait para anlamına geliyor. International Banking Act (İBA) lisansına sahip bir banka sadece bu tür hesaplar için kurulmuş oluyor. Hong Kong, Cayman adaları, Bahamalar, İngiltere Virgin adaları, Singapur, Bahreyn en çok adı geçen off shore merkezleri olsa da bu işte başı çeken ülke İsviçre'dir. İsviçre, off shore bankalarında 2.200 milyar dolar bulunmaktayken bunu 1.400 milyar ile Karayip bankaları, 700 milyar ile ABD bankaları ve 600 milyar ile Lüksemburg bankaları takip ediyor. (10.04.2016, Gündem) Yani emperyalist sistemin "merkez ülkelerini bu işin başını çektiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Fakat sadece off shore bankalarının kurulmasında başı çekmiyorlar, bu bankaları en fazla kullananlar arasında da bu devletler menşei olan şirketler var. ABD tekellerinin, ABD dışındaki servetlerinin 500 milyar doları aştığı hesaplanıyor. Yani kendi ülkelerinden yasal bir şekilde vergi kaçırıyorlar. ABD başkanı Obama'nın konuya dair yaptığı açıklama da bunun en yalın haliyle ifadesi: "Bunların çoğu yasal faaliyetler. Gerçek sorun tam olarak bu!"

Panama Belgeleri olarak ortaya konular bu sistemin çok küçük bir bölümünü -ve görevbildiğimiz kadarı ile ABD ve AB'nin işine gelecek bölümünü- içeriyor. Panama Belgeleri kimliği gizli bir kaynağın Alman Süddeutsche Zeitung gazetesine bir Panama şirketi olan Mossack Fonseca'ya ait 11.5 milyar gizli dosyayı vermesiyle ortaya çıktı. Bu bel-

geler Uluslar arası Araştırmacı Gazeteciler Konversiyumu'nun (ICIJ) şemsiyesi altında seçilmiş yüzlerce gazeteci tarafından inceleniyor. Bu inceleme sonucunda 202 ülkeden 12 devlet yöneticisi, 61 devlet yöneticisinin akrabası, 128 politikacı ve 29 milyonerin isimlerinin olduğu ortaya çıktı. Bu belgeler 1977-2015 yılları arasında Panama şirketi Mossack Fonseca ile iş yapan 204 bin şirkete ait. Panama belgelerinin şu ana kadar açıklanan kısmında Rusya, Suriye, Katar, Ürdün, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Çin gibi ülkelerin isimleri çoğunlukla geçiyor. Bu bilgilendirmeden sonra karşımıza çıkan sorular şunlar; Panama Belgeleri neden sızdırıldı? Uluslararası sistemde yasal olarak tanımlanmış bu faaliyetlerin deşifre edilip ortalığa saçılmasının ve özellikle de "bazı yasadışı" faaliyetlerin rahatça yapıldığının sanki ilk kez farkına varılmış gibi ele alınmasının nedeni ne? Rusya'nın vurguladığı gibi, ABD'nin bazı ülkelerin itibarını düşürmek için başvurduğu bir yol mu? Yoksa mali sistemde ABD ve AB'nin işine gelecek bazı düzenlemelerin yapılabilmesi için bazı "çürük"lerin ayıklanması mı? Hepsini birden mi?

Mali piyasalar yeniden düzenleniyor

İlk önce kısaca off shore kullanıcılarının kimler olabileceğine bakalım. Off shore hesaplarını kullananların bir kısmını, kendi ülkesinde yönetimde olup da yolsuzluk ve kayırmacılıkla elde ettikleri serveti kasa ve ayakkabı kutularında saklamayı tercih etmeyip, hesap vermek zorunda olmadıkları bu hesaplara yönelenler oluşturuyor. Bu hesaplara yönelen diğer bir kesimi de çok düşük miktarlarda vergi ödemek isteyenler oluşturuyor. Çünkü off shore merkezlerinin çoğunda kurumsal vergi alınmıyor. Bu nedenle çeşitli şirketler kârlarının bir kısmı için kendi devletlerine vergi öderken önemli bir kısmını vergilendirmekten kaçınmış oluyorlar.

İsim soruşturması yapıp, kaynak sorgulanmadığı için uyuşturucu ticareti, silah kaçaklığı gibi işlerden elde edilen paralar off shore üzerinden sisteme sokuluyor. Yani önemli bir misyonları da kara para aklamak oluyor. Elbette ki bütün bunların hiçbiri yeni çıkmış değil. Üstelik Mossack Fonseca gibi şirketler çeşitli Uluslar arası kurumlar tarafından denetleniyor. En son Aslında temeli kupon ticareti, spekülasyon ve yolsuzluk üzerine oturmuş olan kapitalist emperyalist sistem sahiplerinin birbirlerinin açıklarını kapatmasından, el birliği ile bu sistemi yürütmesinden bahsediyoruz. Elbette ki bu kardeşlik, kapitalizmin nesnel yasalarının kendini kriz olarak gösterdiği noktada sona erip düşmanlığa çevrilir.

2008 krizinden sonra başta ABD olmak üzere birçok AB ülkesi de sermayenin "dışa-

rı" kaçmaması için kurumsal vergi oranlarını büyük oranda düşürdü. ABD'de off shore nedeniyle yaşanan vergi kaybının 70 milyar dolar civarında olduğu söyleniyor. Fakat ABD'de son yıllarda yapılan vergi indirimleri bunun kat kat fazlasına ulaşmış durumda. Yani devletler, sermaye gruplarına karşı görevlerini ellerinden geldiğince yerine getirdikleri halde şirketler/zenginler çok cüzi miktardaki vergiyi bile ödemek istemiyorlar.

Panama Belgelerinin ifşa edilme nedenlerinden birini 2008'den beri aşılamayan mali krizde ararsak yanlış yapmayız. Avrupa'da da ABD'de de milyarlarca dolar akıtılmasına, mali piyasaların düzensizleştirilmesine, sosyal haklarda kesintiye gidilmesine rağmen krizin üstesinden gelinebilmiş değil. Devletler daha fazla kaynağa ihtiyaç duyuyor. Panama Belgelerinde daha çok terör bağlantılı veya ambargo uygulanan devletlerin AB/ABD ile ilişkisi olan ülkelerin ifşa edilmesi; off shore bankacılığına dair yasal düzenlemelerin başta ABD, Almanya gibi ülkelerin lehine yeniden düzenlenmesinin olanağını sağlıyor. Yani burada da terörün finansman kaynaklarının kurutulması söylemi üzerinden mali piyasaların tekrar düzenlenmek istendiğini rahatlıkla belirtebiliriz. Bunlarla birlikte özellikle Suriye, Rusya, K. Kore ile ilişkili olan hesaplara el konulma olasılığı yüksektir. Böylece önemli miktarda sermaye el değiştirmiş ve bu da gayet "yasal" yollardan yapılmış olacaktır.

Sorun yapısaldır

Panama Belgelerinin Türkiye'deki yansımalarını burjuva basın üzerinden irdelemek ise bize ilginç sonuçlar verecektir. Panama belgeleri haberini "havuz medya" denilen kesim ya hiç görmedi ya da küçük haberler olarak verdi. Sabah, Star ve Akşam gazetelerinin hiçbir manşetine taşınmamışken Davutoğlu'na yakın olduğu belirtilen Karar gazetesinin "**Küresel zula patladı**" manşetiyle ilk sayfasından vermesi dikkat çekti. Cumhuriyet gazetesi ayrıntılı bir şekilde haberi irdelerken Hürriyet bir denge tuturmaya, işin ucunu Türkiye'ye dokundurtmamaya çalıştı.

Türkiye'den Çalık grubunun Virgin adalarında off shore hesapları olduğu bir süre önce ortalığa yayılmıştı. Ayrıca 17-25 Aralık yolsuzlukları döneminde de hükümet ve bakanlarının İsviçre hesapları gündeme gelmişti. Panama Belgelerinden Türkiye'ye ait çok fazla belge çıkmaması beklenmemektedir. Fakat çıksa bile Türkiye için de 17-25 yolsuzluğunun üzeri kapatılmışken, Reza Zarrab tahliye edilip yargılanma yolu açılmamışken Panama'dan çıkabilecek belgelerin "komplo" denilerek üzerinin kapatılacağı çok açıktır.

Sisteme içsel, yapısal özelliklerin arızı şeyler gibi gösterilmeye çalışıldığı bir süreçten geçiyoruz bir kez daha. Temel sorun, tüm emekçi/ezilen kesimlerin bu hırsızlığı, yolsuzluğu baki olan sisteme karşı harekete geçirilebilmesindedir.

ATİK operasyonunun yıldönümünde tutsaklar için eylemler

H. Merkezi: 15 Nisan 2015 tarihinde Almanya başta olmak üzere Yunanistan, İsviçre ve Fransa'da eş zamanlı gerçekleştirilen operasyonlar ile tutuklanan 10 ATİK faaliyetçisi için tutuklanmalarının yıldönümünde Almanya'nın başkenti Berlin, İngiltere'nin başkenti Londra ile İsviçre'nin Zürih ve Hollanda'nın Den Haag kentlerinde eylemler düzenlendi.

İsviçre/Zürih

İTİF'in bileşeni olduğu İsviçre Demokratik Güçbirliği (İDGB)'nin çağrısıyla Almanya Zürih Konsolosluğu önünde ATİK'li tutsaklar için eylem gerçekleştirildi.

Saat 18.00'de, Almanya Zürih Konsolosluğu önünde biraraya gelen İDGB bileşenlerine AufBau da katılım sağladı.

Yapılan konuşmalarda, devrimci müca-

delenin meşruluğu ve haklı mücadeleden asla taviz verilmeyeceği, tutsak devrimcilerin mücadelesini sonuna kadar sahiplenmekten geri durulmayacağı ifade edildi. ATİK'li 10 devrimcinin yanısıra, Kürt yurtsever devrimcilerinin ve DHKP/C'li tutsakların derhal serbest bırakılması talebi tekrarlandı.

Eylem, "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Freiheit für Alle Politischen Gefangenen", "Yaşasın ATİK, YDG, Yeni Kadın" sloganlarıyla sonlandırıldı.

İngiltere/Londra

Almanya Büyükelçiliği önünde Londra ATİK tarafından çağrısı yapılan eylem Britanya Demokratik Güçbirliği bileşenleri de destek verdi.

ATİK'li devrimcilere özgürlük isteyen

bir pankartın açıldığı eylemde hazırlanan basın açıklaması okundu. Açıklamada Alman Devleti'nin 2012 yılında başlattığı ve 2015 yılında tutuklamalarla sonlandırdığı operasyon teşhir edildi. Yapılan hukuksuzlukların son bulması ve 129/a ve b maddelerinin iptal edilmesi talebinde bulunuldu.

Açıklamanın ardından hazırlanan dosya, Büyükelçilik görevlilerine teslim edildi. Eylem sloganlarla sona erdirildi.

Almanya/ Berlin

ATİF Berlin'in saat 17.00'de Berlin-Kotbusser Tor Meydanı'nda düzenlediği miting ile Almanya Ceza Kanunu'nun 129/a ve b maddelerine dayandırılarak tutuklanan 10 ATİK aktivistinin derhal serbest bırakılması ve 129/a ve b maddelerinin iptal edilmesi talebinde bulunuldu. Protesto eylemine başta Partizan ve Kürt özgürlük kurumları olmak üzere yerli ve göçmen örgütler katılarak dayanışmada bulundular.

Hollanda/Den Haag

Hollanda'nın Den Haag kentinde ise ATİK, AvEG-KON ve ADHK üyeleri Alman Konsolosluğu'nun önünde eylem yaptı.

HTİF adına yapılan konuşmada, tutuklu ATİK üyelerinin serbest bırakılması istenerek, yerli ve göçmeniyle Avrupa'daki tüm ilerici, devrimci, antifaşist güçlere ATİK'e yönelik bu saldırganlığa karşı dayanışmayı büyüme çağrısı yapıldı. Eylemde, "ATİK yalnız değildir", "Politik tutsaklara özgürlük" sloganları atıldı.

Fransa'da öğrenciler direnişte

H. Merkezi: Yeni çalışma yasasını protesto etmek için Paris'te eylem yapan öğrencilere polis biber gazı ile saldırdı. Stalingrad Metro istasyonu yakınındaki Place de la Bataille'de öğrenciler saatlerce polisle çatıştı. Direnişçiler sokakları terk etmedi. Sendikaların söz konusu yasada değişiklik talebiyle gerçekleştirdikleri grev çağrısından itibaren öğrenciler neredeyse her gün sokaklarda.

Öğrenciler, yasa tasarısında değişiklik ile kısıtlı olmamakla beraber köklü politik ve ekonomik bir değişim talep ediyorlar. Eylemler sadece Paris ile sınırlı kalmadı. Marsilya, Rouen, Rennes ve daha başka birçok şehirde de gösteriler gerçekleşti.

Makedonya polisi mültecilere saldırdı

H. Merkezi: Yunanistan'ın, Makedonya sınırındaki İdomeni kasabasında tel örgüleri yıkmaya çalışan mültecilere polis arasında çatışma yaşandı. Yunanistan-Makedonya sınırından günlerdir geçmeyi bekleyen mültecilere, Makedon

polisi biber gazı, plastik mermi ve şok bombası ile saldırdı. Sınır Tanımayan Doktorlar (MSF) en az 260 sığınmacının yaralandığını bildirdi.

MSF temsilcisi **Achilleas Tzemos**, 200 kişiyi solunum güçlüğü, 30 kişiyi plastik mermi yaralanması, 30 kişiyi de diğer rahatsızlıklardan dolayı tedavi altına aldıklarını söyledi.

Pakistan'da genç doktorlar talepleri için yol kesti

H. Merkezi: Genç Doktorlar Derneği (YDA) maaşların artırılması ve servis hizmetlerinin iyileştirilmesi talebiyle 13 Nisan günü Pakistan genelinde protesto gösterileri düzenledi. Protestocular hastane bütçesinden yapılan yüzde 15 kesintilerin geri çekilmesini talep ettiler.

Lahore, Gujranwala, Faisalabad ve İslamabad'da sokağa çıkan doktorlar taleplerini yükselterek acil çözüm talep ettiler. Doktorlar düşük maaş zamlarına karşı taleplerinin yazılı olduğu dövizler

taşırken eyalet hükümeti karşıtı sloganlar attılar. Lahore'da Jinnah Hastanesi ve Sheikh Zayed Hastanesi doktorları ana yolu trafiğe kestiler. Devlet yönetimden usandıklarını dile getiren doktorlar değişim isteğinin kıvılcımını yaktilar.

Sınıfsal çalışma nasıl olacak?

Tartıştığımız örneklerden de anlaşılacağı gibi, Lenin'in çizdiği çerçevede yoğunlaşacağımız kitleleri tanımlamaya çalıştığımızda bunların teorik tanımlarımızla birebir örtüşmediğini gördük. Bu anlamda en çok çelişkinin yaşandığı "sınıf çalışması" sorunu belirsiz bir görünüm arz etti. Kitleleri tanımlamaya çalıştığımızda karşımızda semtler, yoğunlukla Kürtler olmak üzere kent yoksulları ve en alttaki işçiler, işportacılar, T. Kürdistanı köy ve varoşları, mevsimlik işçiler vb. çıktı. Kategorik olarak en yoksul ve en ezilen kitleleri meydana getirmelerine karşın sınıfsal konumları ve güncel talepleri bakımından hiç de homojen olmayan bir kitleden bahsettiğimiz açıktır. O halde faaliyet alanlarımızı saptarken "sınıf çalışması" ne olacak ya da bu çalışmaların sınıfsal niteliği nasıl tanımlanacaktır?

Tartıştığımız nokta özgülünde bizim buradan almamız gereken şey, proletaryanın politik bağımsızlığının bir ifadesi ve onu koruyacak olan KP'nin, çeşitli sınıf ve katmanlar arasındaki çalışmalarında tutarlı bir sınıfsal perspektifle hareket etmesi gerektiğidir. Aksine, çalışmalarını salt işçi sınıfı ya da toplumun belli kesimleriyle sınırlaması değil. Toplumun en çok ezilen ve sömürülen kitlelerinin ağırlıklı olarak işçi sınıfının oluşturduğu bir dönemde dahi Lenin'in aktardığımız vurgusu önemlidir. Pekala, çeşitli dönemlerde birçok KP tarafından sergilenen bir hataya, çalışmayı işçi sınıfıyla sınırlayan politik bir yanlışa düşülebilirdi. Bunun maddi zemini bugünle ve ülkemizle kıyaslanamayacak kadar mevcuttu. Fakat Lenin'in başka yerlerde de belirttiği gibi bugün biz sınıf bilincinin "...nüfusun bütün sınıf, katman ve gruplarının yaşam ve faaliyetlerinin bütün yönlerinin materyalist tahlil ve materyalist değerlendirmesini pratikte uygulamayı öğren[mekle]..." (*) edinilebileceğini biliyoruz.

Emperyalist sermayenin ulaştığı aşamada, üretimin dünya çapında örgütlenişinin çok çeşitli görünüm kazandığı bir gerçektir. Bununla bağlantılı, sermayenin merkezleşmesine paralel emeğin sömürü biçimlerinde de çeşitliliğin arttığı biliniyor. Bu aynı zamanda sınıfın yapısında da bir değişime işaret ediyor. Doğaldır ki bu değişen koşullarda sınıfsal çalışmanın hangi somut pratiklere denk düştüğü daha da önem kazanmıştır. Söz konusu gerçeklikte tartışmanın bir tarafında kimi post-modern ideologların ifade ettiği şekilde işçi sınıfını tali bırakarak "çokluk" gibi kavramlara yönelen, diğer tarafında ise arı bir işçi sınıfı arayışında olan veya salt işçilere yönelen küçük burjuva ideolojiler vardır. Bizim yöneleceğimiz yaklaşım, sorunun bu iki yanlış ucundan biri değildir. **Bizim yöneleceğimiz pratik, ülkemiz gerçekleriyle uygun bir biçimde, halk kitleleri içerisinde işçi sınıfı ideolojisinin damgasını vurduğu bir politik faaliyetdir.** Belirleyici olan,

Devrim kitlelerin eseridir -7-

devrime işçi sınıfı ve ideolojisinin önderliğidir. Ve açıklamaya gerek yok ki işçi sınıfı içerisindeki faaliyet bunun vazgeçilmez bir bileşenidir.

Bizlerin Lenin'in "nüfusun bütün sınıfları arasına gidin" talimatını rehber edinerek, bugün geleneğimiz özgülünde "bilinç taşıma kampanyası" olarak adlandırdığı yönelim, somutlanmayı ve üzerinde kafa yorulmasını gerekli kılmaktadır. Lenin "... işçilere politik bilinç götürmek için sosyal demokratlar nüfusun bütün sınıfları arasına gitmeli, orada birliklerini bütün yönlere göndermelidir" derken, aynı eserinde biraz ileride de şu soruyu sormaktadır: "... Propaganda ve ajitasyonumuzu nüfusun bütün sınıflarına götürebilecek gücümüz var mı?" Lenin'in buna o koşullardaki cevabı "elbette var..." şeklinde olmuştur. Çünkü Rusya'daki sosyal-demokrat hareket muazzam ileri adımlar atmış, kendi başlangıç dönemini çoktan aşmıştır. Bizim açımızdan başlangıç dönemlerini çoktan geçtiği ama bugün geldiği noktada yetersiz bir örgütsel güce sahip olduğu ortadadır. Bu nedenle, güçlerini dört bir yana dağıtarak çalışma yürütmesinin koşulları yoktur. Şu an öncelikle tespit edeceğimiz daha az sayıda alan ve kitleye güçleri seferber etmemiz doğrudur. Fakat kesinlikle unutulmamalıdır ki, politik ajitasyonumuz yine nüfusun bütün sınıflarını kapsamak, bunları faaliyet alanlarında kitlelerin bilinçlendirilmesinde kullanmak zorundadır. Sınırlı güçlerle, en geniş içerikte, sınıfsal ideolojimize uygun olarak faaliyet yürütmek bugün ancak bu şekilde mümkün olabilir.

Buraya kadar anlatmaya çalıştığımız gibi kitleleri örgütlemek, bu yolla kolektifi güçlendirme için kitle içerisindeki çalışmaların başarısına odaklanmış bir örgütsel politika hayata geçirilmelidir. Eğer hem kitle siyasetimizde hem de örgüt siyasetimizde doğru adımlar atabilirsek, süreç bize önemli başarılar sunacak dinamikleri de taşımaktadır. Hemen her alanda çelişkiler artmakta, geniş kitlelerin arayışları ve buna koşut olarak devletin baskıları da artmaktadır. Halkı her geçen gün daha derin bir yoksulluğa iten ekonomik

ve sosyal gelişmelere, Kürt ulusal sorununda gelecek açısından kritikleşen sürece, tarım ve köylülükte yaşanan büyük tasfiyeye, kadınların toplumsal konumlarındaki olumsuz gidişata, kısacası toplumu oluşturan tüm dinamiklere baktığımızda devrimin objektif şartlarının önemli bir gelişme içerisinde olduğunu görüyoruz. Ancak bu yeterli değildir. Subjektif güçlerin de gelişmesi, yani KP'nin sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına yanıt olabilecek düzeye ulaşması zorunludur. Stalin'in belirttiği gibi "Bazı kişiler, iktidardaki sınıfın ölüp gitmesi objektif sürecini saptamanın saldırıya başlamak için yeterli olduğunu sanıyorlar. Fakat bu yanlıştır. Bundan başka ayrıca, başarılı saldırılar için zorunlu olan subjektif koşulların hazırlanması çalışmasını ustaca, vakit geçirmeden öyle ilerletmektir ki, bu çalışma egemen sınıf iktidarının ölüp gitmesi objektif sürecine ayak uydursun." (***) (Bitti)

* Ne Yapmalı?-Lenin

** Parti Öğretisi Üzerine-Lenin, Stalin Komüntern-İnter Yayınları

Kavgada ölümsüzleşenler

Nurettin Gül: 26 Nisan 1981'de sosyal faşistler tarafından pusu kurularak katledildi.

Elif Ataklı: 26 Nisan 1981'de Almanya'da trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Gızori Şehitleri: Dersim-Xozat'ın Gızori köyünde 21 Nisan 1987'de TC ile gerilla arasında yaşanan çatışmada **Ali Mete, Fecire Yıldırım** ve **Müslüm Yıldırım** ölümsüzleşti.

Serkiz Şehitleri: 21 Nisan 1999'da Tokat-Serkiz'de bir ihbarcının verdiği bilgi doğrultusunda köy halkına sezdirmeden, gizlice köyün belirlenmiş birkaç evine düşmanın yerleşmesiyle atılan hücre pususu sonucu Erol Özel ve Özgür Güler ölümsüzleşti.

Mercan Vadisi Şehitleri: 25 Nisan 2000'de Dersim-Ovacık'taki Mercan Vadisi'nde **Yusuf Ayata, Hasan Akyol, Fehiman Bozgurt, Umut İl, Fikret Vural, Zeynel Erdoğan** ve **Mustafa Toptaş** asker pususu sonucu ölümsüzleşti.

T. Kürdistanı'nı anlama rehberi: Cizîr'e 3 gidiş!

Cizîr'e üç gidiş ve bir gitme girişimi; birbirinden farklı bu dört deneyim, heybemizde olanların üzerine yeni deneyimler katar-ken orayı en iyi şekilde aktarma sorumluluğu ve görevini de pekiştirdi. Diğer yandan T. Kürdistanı'nda devletin politikalarını anlamak için bu politikaların en ete kemiğe bürünür olduğu şehirlerden Cizîr'i anlatmak, görünürde olanları daha görünür kılmak, ısrarla görmekten kaçınanları bir nebze olsun rahatsız etmesi açısından bizim için ayrı bir öneme sahip.

banê Serhildanî'nin arifesini yaşıyorduk. Mülteci Kampı'ndaki Kobanêliler ise DAİŞ'in zulmünü anlattıkları kadar YPG-YPJ güçlerinin direnme ruhunu da anlatıyor; çocuklarının, eşlerinin, annelerinin de savaşın saflarında olduklarını aktarıyorlardı. İsrarla "biz kazanınca Kobanê'ye döneceğiz, burada kalmayacağız" diyenler, Ocak 2015'teki Kobanê Zaferi'nin ardından Kobanê'nin yeniden inşası sürecine katıldılar, DAİŞ çetelerinden arındırılmış topraklarını geri döndüler.

ölümsüzleştiği haberini aldık; polis kurşunuyla öldürülmüştü. Belki bugüne dek yaşasaydı, o da 79 günlük direnişte katledilenler arasında olacaktı. Devletin faşizmi ne de olsa baki T. Kürdistanı'nda...

Bir yere gitmeyenler, mahallelerinde direnenler...

İkinci gidişimiz ise Eylül 2015'te, Cizîr'de TC devletin 12 günlük sokağa çıkma yasağı ile gerçekleştirdiği katliamların hemen sonrasında oldu. Aradan geçen bir yılda, 6-8 Ekim Kobanê Serhildanî, 7 Haziran Seçimi gibi kitleler nezdinde şovenizme ağır darbe vuran süreçleri geride bırakmış; 20 Temmuz Suruç Katliamı ve 24 Temmuz Kandil'in bombalanması ile "çözüm süreci" sona ermişti. Ağustos ayı itibarıyla çeşitli bölgelerde devletin saldırıları konulan birkaç günlük sokağa çıkma yasakları ile birlikte yoğunlaşmaya başlarken Kürt halkı öz savunmasını kuşanıyor, ilçelerde özyönetimler ilan ediliyordu. Ve Cizîr'de Eylül ayında, sonrasında 79 gün sürecek olan abluka ve katliamın provası niteliğinde görülecek olan saldırılar başladı. Cizîr halkı, cenazelerini derin dondurucularda saklamak zorunda kaldı, beyaz bayraklarıyla ölü bedenlerini gömmek için sokaklara çıktı, devlet katlettiklerinin cenazelerinin gömülmesine bile izin vermedi.

12 gün boyunca, 79 gün sürecek olan direnişin, teslim olmama ruhunun provası ise Kürt halkı tarafından gerçekleştirildi. Cizîr 12 gün boyunca teslim olmadı, devletin kolluk kuvvetleri hiçbir mahalleye giremeyerek geri çekilmek zorunda kaldı. 12 günlük sokağa çıkma yasağının ardından Cizîr'de ilk uğradığımız yer taziye evi oldu. Burada anlatabileceğimiz tek şey acı ve onun yanında öfke! Aileler, bakışlarıyla, sözleriyle bu duyguları bizlere fazlasıyla hissettirdiler. Ama gururluydular da, onlar her şeye karşın teslim olmamışlar; sokaklarına, evlerine devleti almamışlardı.

Bu süreçte evinde kaldığımız aile, bize sık sık Cizre Halk Meclisi'nden bahsediyor; büyük bir heyecanla bu meclisin varlığını, uygulamalarını aktarıyordu. Kendi iradelerini bu mecliste hissettiklerini, yaşadıkları yere ilişkin kendi kararlarını aldıkları bu meclisleri anlatırkenki coşkuları gözüme çarpanlar arasındaydı. Özellikle kadınların küçük yaşta evlendirilmesine, kumalığa karşı meclisin uygulamalarını anlatan kadın arkadaşın gözlerinin içi parlıyor; eşbaşkanlıkla beraber kadınların politikada özne olma adımlarının coşkusu bizlerle paylaşıyordu.

Cizîr Halk Meclisi Eşbaşkanları Asya Yüksel ve Mehmet Tunç, 14 Aralık 2015'te başlayan ve 79 gün boyunca

Meselemiz bir şehre olduğundan fazlasını ya da azını atfetmek, gereksiz ajitasyon cümleleri kurmak değil; orayı tüm gerçekliği ile ortaya koymak. "An" bunu gerektiriyor; sokağa çıkma yasaklarıyla beraber uygulanan ablukalar, ablukalarla beraber yapılan katliamlar, katliamların sonrasında harabeye dönüşen şehirler, göçe zorlanan bir ulus... Tüm bunlarla birlikte Cizîr, T. Kürdistanı'nda devlet gerçekliğinin gün yüzüne vurmuş hali. Sadece dört deneyim, ("sadece"nin altını çizmek lazım) bunu bize en açık haliyle gösterdi.

Bugünün sinyalleri 2014'ten

Cizîr'e ilk gidiş tarihimiz Ekim 2014'tü. Şengal'de DAİŞ çetelerinin Ezidîlere yönelik soykırım girişiminin ardından Ezidîlerle dayanışma adına gazetemizin 4 sayılık gelirini bölgeye göndermek üzere başlattığımız kampanyadan elde ettiğimiz geliri ulaştırmak üzere Cizîr'e uzanan yolculuğumuzda, o dönem Kobanê'ye yönelik DAİŞ çetelerinin saldırıları sonrasında göç etmek zorunda bırakılan ailelerin barındığı Cizîr'de bulunan mülteci kampını da ziyaret etmiştik.

Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın "Kobanê düştü, düşecek" söylemlerinin yoğunlaştığı bu süreçte, TC ile işbirliği içerisindeki DAİŞ çetelerinin bölgeye yönelik saldırıları tüm hızıyla sürüyor; 6-8 Ekim Ko-

12 gün boyunca, 79 gün sürecek olan direnişin, teslim olmama ruhunun provası ise Kürt halkı tarafından gerçekleştirildi. Cizîr 12 gün boyunca teslim olmadı, devletin kolluk kuvvetleri hiçbir mahalleye giremeyerek geri çekilmek zorunda kaldı.

Mülteci Kampı'na ziyaretimiz sırasında Cizîr de sessiz-sakin değildi! Bugünün sinyallerini veren TC'nin kolluk kuvvetlerinin saldırıları Cizîr halkı üzerinde yoğunlaşıyor; kaldığımız gece boyunca şehirden silah ve gaz bombası sesleri geliyordu. Geçtiğimiz aylarda Ekim 2014 MGK raporları ortaya saçılırken, Kürt halkına yönelik katliam biletinin kesildiği tam da o günlerce Cizîr'de gençler TC'nin şiddetine karşı direnişini sergilemeye devam ediyordu.

Mülteci kampında gönüllü olarak çalışan Agir hevalle süreç üzerine konuşurken "Yarın sabah bayram ama gör bak, polis durmayacak bayramı da zehir edecek" demişti. Cidden de öyleydi, gece boyunca durmayan çatışma sesleri, sabahın erken saatlerinde de sürmüştü; Cizîr halkı bayrama TC'nin saldırıları ile uyanmıştı. Agir hevalin gidişimizin 1 ay sonrasında Silopiya'da

süren sokağa çıkma yasaklı katliamlarda katledildiler. Yüksel, “Bir yere gitmiyoruz, mahallelerimizde direniyoruz”; Tunç ise “AKP faşizmine karşı diz çökemeyeceğiz” sözleriyle Cizîr’in 79 günlük teslim olma ruhuyla örülen direnişini özetlediler.

En meşru hakkımız, haberciliğimiz engellenirken...

Aralık 2015’te başlayan ve 79 gün boyunca süren katliam ve buna karşı direniş süresince, orada olmak ve gerçekleri aktarmak için Ocak 2016’da yine Cizîr’e doğru yollara düştük. Bir yandan 5 Ocak 2016’da Silopiya’da katledilen Pakize Nayır, Seve Demir ve Fatma Uyar’ın Şirnex’ten kaldırılacak cenazelerini uğurlamak, diğer yandan Cizîr’de bir aya yaklaşan ablukaya dair gerçekleri halka ulaştırmak için çıktığımız yolculukta devlet yolumuza bir sürü engel koymuştu bu defa. Gazeteci olduğumuzu söylememiz onlar için daha “tehlike” arz ediyor, bizi Şirnex’e almamak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Bizi tehlike olarak görmelerinin sebebi ise belli; özgür basın gerçekleri yazar, gerçekler ise onların katliamlarını açığa çıkarır! Tüm yolları denememizin sonucu, şans eseri Şirnex’e girebildik. Bu kadar zorlanmamızın bir diğer sebebi ise cenazelerin kitlesel olarak uğurlanmaması için Valilik tarafından “güvenlik” gerekçesiyle ilçeye giriş çıkışların yasaklanmasıydı! İşin özü devlet ölümlerimizden bile korkuyor(du).

Silopiya’da katledilen 3 kadını, bütün engellemelere karşı Şirnex halkı kitlesel olarak uğurladı. Önceki gün yağan karı ısıtan güneş, Seve’nin, Pakize’nin, Fatma’nın direnişini selamladı.

Sıra Cizîr’e doğru, tüm olanakları zorlayarak yola koyulmaya gelmişti. Bir gazeteci olarak temel ilkemizin, gerçekleri halka ulaştırmak ise bunun hakkını vermek için orada olmamızın en meşru hakkımız olduğunun bilinciyse devletin tüm engellemelerine karşı Cizîr’e gitmemiz gerekiyordu. Ancak devlet, kolluk kuvvetleriyle beraber gidebileceğimiz, orayı yansıtabileceğimiz tüm yolları kapatıyordu. Bugün de sokağa çıkma yasağının olduğu tüm ilçelerde aynı durum mevcut. Gazetecilerin bölgelere giriş yapmasına izin verilmiyor, orada olan muhabirlere yönelik ise gözaltı ve tutuklama saldırıları uygulanıyor. Halkın gerçeklere ulaşmasının yolu her açıdan engellenmeye çalışılıyor. Tekrar etmekte fayda var, ablukanın olduğu bölgelerde olmak, orayı yansıt-

mak gazetecilerin en meşru hakkıyken devlet bunu dün de, bugün de engelliyor.

Tüm bu engellemeler neticesinde Cizîr’e olan yolculuğumuz yarıda kalmış oldu. Cizîr ise o günlerde direnişini adım adım örüyor, devletin tüm saldırılarına karşı halk mahallelerini terk etmiyordu. Bizim bölgeden dönmemizin birkaç gün sonrasında ise bodrum katlarında mahsur kalanların haberleri yayılmaya başladı. Ocak ayının üçüncü haftası itibarıyla 23 numaralı bodrum katında yaklaşık 30 kişinin mahsur kaldığı haberiyle karşılaştığımızda, açıkçası oluşan kamuoyu ile birlikte tahliye edileceklerine inancımız tamdı. Ancak günden güne bu inancımız zayıflarken ikinci ve üçüncü bodrum katı da buna eklendi.

Devlet bodrum katlarındakileri yaktı, Mehmet Tunç’un Madımak benzetmesi tam da yerindeydi bu anlamda. 3 bodrum katında insanlık ölürken, direniş yükseltildi; teslim olmama bayrağı göğe yükseltildi.

Cizîr’de kuş sesleri bile duyulmuyor...

Bu defa 79 günlük katliam ve buna karşı verilen direnişin ertesinde, 2 Mart günü kısmi olarak sokağa çıkma yasağının kaldırılmasının ardından Cizîr’deydik. Üçüncü girişimizin başarısızlığının ardından orada olma düşüncesi bizi heyecanlandırdığı kadar, karşılaşacaklarımızın yaratacağı duyguyu az çok tahmin edebiliyorduk. Nitekim öyle de oldu...

Şehre girdiğimiz ilk andan itibaren bizi karşılayan yıkılıp yıkılmış evlerdi. Mahallelere girdikçe durumun vahameti daha çok ortaya çıkıyordu. İkinci gidişimizde yanında kaldığımız ailenin evi havan toplarıyla dövülmüş; aile ise diğer pek çok aile gibi başka bir ile göç etmek durumunda kalmıştı. Ancak sonradan öğrendik ki aile göç ettiği yerden geri dönmüş, Cizîr’i terk etmemişti; yaşamlarını yeniden inşa etmek için Cizîr’deydiler.

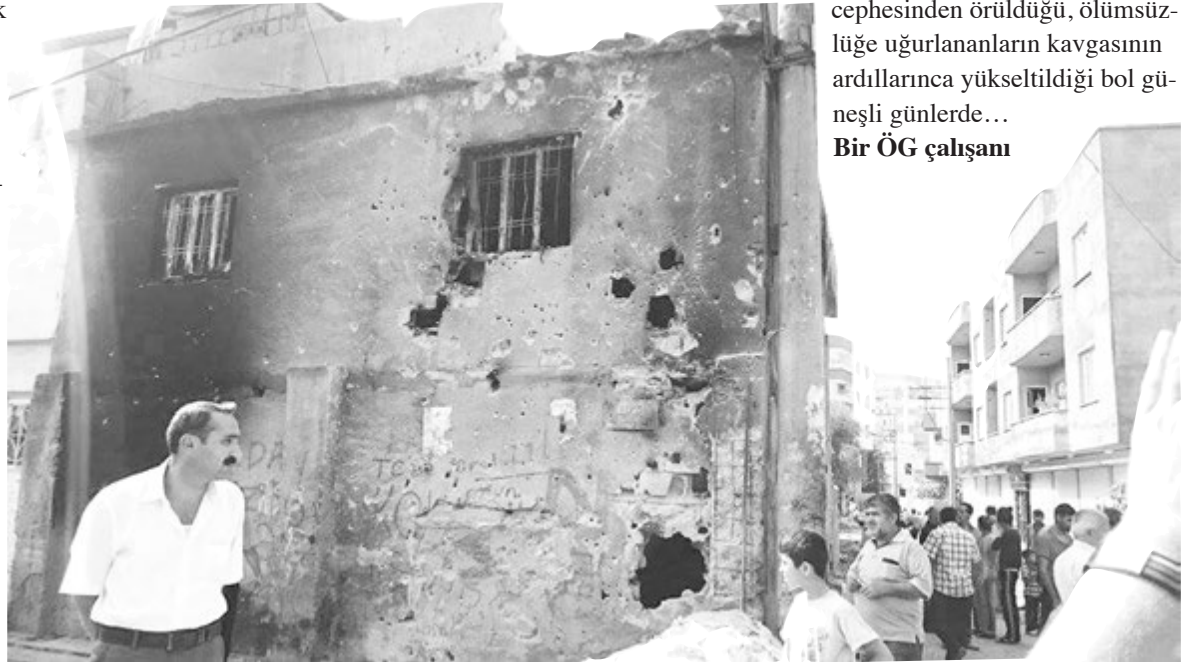
Birçok yazımızda değindiğimiz cinsiyetçi ve faşist yazılamalar gözümüze çarpıyor, hemen her köşede polisler bekliyor, evlerin çatılarında Türk bayrakları dalgalanıyordu. Bodrum katlarının hiç beklemediğimiz bir anda karşımıza çıkmasıyla katledilenlerin çılgınlıklarını duyuyorduk adeta.

Cizîr’de 300’e yakın insan katledildi, 79 gün boyunca bölgede olan HDP Şırnak Milletvekili Faysal Sarıyıldız’ın da dediği gibi baharın geldiği bugünlerde Cizîr sokaklarında kuş sesleri bile duyulmuyor. Cizîr son gidişimizde sessizdi, yıllardır sokaklarına almadığı katillerin tozlu yolları adımlamasından, katledilen yüzlerce insanın acısından, harap olmuş evlerinden... Ancak teslim olmamanın vermiş olduğu bir gurura da sahip insanlar.

Cizîr uzun yıllardır tarihsel nitelikte birçok direnişe ev sahipliği yapmış bir kent. Defalarca devletin zulmüne uğramış ama yılmamış, direniş geleneğini bugüne kadar sürdürebilmiş... Bu geleneğin süreceği ise aşikar. 79 günü sadece katliamla anmamızın sebebi de budur; Cizîr bugün sadece katliamın değil, direnişin de adı. Devletin politikaları Cizîr’de toplu konut girişimleri ve okulların, sağlık ocaklarının karakollara çevrilmesi ile devam ederken bundan sonrası için bölgeye dair planlanan Kürt halkının kimliğine yönelik asimilasyon çalışmaları olacağı açık. Bugünden yarına, katliamdan asimilasyon politikalarını taşıyan devlete karşı Cizîr halkının olduğu kadar devrimci ve demokrat kuvvetlerin tavrı da önem kazanıyor. Başta da belirttiğimiz gibi Cizîr sadece bir kent değil, T. Kürdistanı’nın gerçekliğini gözler önüne seren bir yapıya sahip.

Şimdi kulağımızda Cizîr’e her gidişimizde ya otobüste radyodan ya kaldığımız evde bir kadının sesinden ya da televizyondan dinlediğimiz “Ez Xelefim” ezgisi. Bu ezgiyi dinlemenin tadını çıkaracağız. Cizîr’e bir sonraki yolculuğumuzun yıkılan evlerin tuğlalarının ezilenler cephesinden örüldüğü, ölümsüzlüğe uğurlananların kavgasının ardıllarınca yükseltildiği bol güneşli günlerde...

Bir ÖG çalışam

YDG dönemsel divan toplantısını gerçekleştirdi

H. Merkezi: Yeni Demokrat Gençlik 9-10 Nisan tarihinde geçmiş süreci değerlendirdiği ve gelecek süreci örgütlediği bir divan toplantısı gerçekleştirdi.

Divan toplantısının birinci gününde, “HDP’ye yönelik saldırılar”, “İŞİD eliyle kitlelerin üzerinde oluşturulan korku politikası”, “Suriye’de uygulanan Arap kuşağı politikasının Türkiye ayağı ve TC devletinin Maraş ve Sivas’ta Alevilerin yaşadığı bölgelere uygulanan kamulaştırma politikası” ve “Ulusal istihdam büroları üzerinden yapılan işçi sömürüsü” gündemleri tartışıldı. Yapılan tartışmaların ardından, demokratik özerklik, öz yönetimler üzerine bir de eğitim çalışması gerçekleştirildi.

Bu tartışmalar kapsamında TC’nin demokratik alana yönelik topyekun saldırılarıyla birlikte, devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlerin, kitleler üzerinde meşruluğunu kaybettirmeye çalıştığı belirtildi. Kitleler üzerinde yaratılan korku psikolojisi ile devlet tarafından neyin amaçlandığı ve T. Kürdistanı’nda uygulanan asimilasyon ve katliam politikaları tartışıldı. Bu tartışmaların ardından, YDG’nin kendini ifade ettiği demokratik alandaki faaliyeti daha fazla savunma, aynı zamanda T. Kürdistanı’ndaki katliam politikalarını teşhir etme ve Kürt halkının direnişini daha fazla sahiplenerek bu direnişin bir parçası-öznesi olma, katliama uğratılan bölgelerde bulunup, direnişi sahiplenme perspektifi çizildi.

Demokratik özerklik ve özyönetim Toplantının birinci gününde, eğitim çalışması için yapılan sunumun ardından belirlenen sorular üzerinden bir tartışma yürütüldü. Yapılan tartışmalardan ortaya çıkan sonuç, demokratik özerkliğin, UKKTH ile arasında bir devrim-reform ilişkisi olduğu ve halkların kendi kültürünü, anadilde eğitim ve yönetime daha fazla katılma hakkıyla birlikte, kendi içerisinde ilerici bir yönetim şekli olduğu tartışıldı. Ve YDG’nin demokratik özerklik talebinin sahiplenicisi olduğu vurgulandı. Demo-

kratik özerklik ilanlarından sonra, yaşanan insan hakları ihlallerinin ve katliamların teşhir edilmesi; YDG’nin bulunduğu alanlarda öz yönetim direnişlerine ses olması gerektiği belirtildi.

2. Gün: Geçmiş süreç ile ilgili olarak, çalışma tarzının değiştirilmesi gerektiğini, devletin örgütlülükler için saldırılarına ve kitleler üzerindeki korkuya yönelik daha bilinçli bir şekilde mücadele etmemiz gerektiği tartışıldı. Çalışma tarzının gençliğin kültürel yapısına uygun olarak halk gençliğinin dikkatini çekecek şekilde ve halk gençliğiyle ortak örülecek bir çalışmayı hakim hale getirmenin zorunluluğu vurgulandı.

İkinci gün yürütülen tartışmaların ardından tutsak YDG’lilerin neden tutuklandığının halk kitlelerine anlatılıp, bu tutuklama furiasıyla birlikte şovenizmle mücadele etmenin yol ve yöntemleri ele alındı. Takvimsel olarak ele alınacak çalışmaların var olan kampanya çalışmasıyla eş güdümlü yürütülmesi ve şovenizmle mücadele noktasında daha da yoğunlaşılması gerektiği vurgulandı. Bu konu karşısında daha donanımlı olmak için şovenizm üzerine var olan komisyonların eğitim çalışması yapması kararlaştırıldı. Kampanyanın finalinin, Cizîr’de olacak yeniden inşa çalışmalarına katılarak verilmesi kararlaştırıldı.

Aydın/Didim: 8 Nisan günü kargodan Özgür Gelecek

**Didim’de
polisin
ÖG
korkusu**

gazetelerini alıp çıktıktan sonra gözaltına alınan okurumuz **Can Akpınar**, 11 Nisan günü tekrar gözaltına alındı. Yine gönderilen gazeteleri kargodan alıp çıktıktan sonra polisler tarafından gözaltına alınan okurumuz ifade işlemlerinin ardından serbest bırakıldı.

Gelecek süreç tartışmalarında ise 1 Mayıs çalışmaları sırasında; salon etkinlikleri, piknikler ve kahvaltılar örülmesi ve bu etkinlikler aracılığıyla 1 Mayıs’a daha güçlü katılım sağlanması yönünde kararlar alındı. 6 Mayıs’ta yapılacak anmaların örgütleyicisi ve devletin saldırılarına karşı alanlarda olma kararı alındı. Son olarak ise, 18 Mayıs’ta **İbrahim Kaypakkaya**’nın katledilişini, **Haki Karer** ve **Dörtler** ile birleştirilerek alanlarda şehitlerin adını yaşatma kararı alındı.

“Hesap sorma bilinci ve zafere, inançla”

H. Merkezi: Gazetemize mektup gönderen **Türkiye Komünist Partisi/Mark-sist Leninist** dava tutsakları Proletarya Partisi’nin 44. kuruluş yılını kutladı.

“Partimiz 44. kuruluş yıldönümüne Dersim’den Rojava’ya Nusaybin’e gerilla güçleri ve militanlarıyla yükselen savaşın gereklerini yerine getirerek gir-

mektedir” şeklinde açıklama yapan tüm hapisanelerdeki dava tutsakları adına **Hiyam Yolcu** ve **İsmail Yılmaz** mektuplarında “TKP/ML kurulduğu ilk günden bugüne Kaypakkaya’nın direngen, boyun eğmez yolundan yürümeye, ezilenlerin ve emekçilerin mücadelesini egemenlere karşı yükseltmeye devam etmektedir. Bu uğurda, sonsuzluğa uğurladığımız yoldaşlarımıza verdiğimiz, yürüyüşümüzü zaferle taçlandırma sözümüzü yineliyo-

ruz” dediler.

Proletarya Partisi’nin kuruluş sürecine dair “Tüm ezilen azınlıkların ve ulusların mücadelesini sahiplenen Partimiz TKP/ML anlamlı bir tesadüfle katliamların/soykırımların hesabını sormayı ve unutmamayı simgeleyen Ermeni Soykırımının anıldığı bir günde kurulmuştur” denilen açıklamada “Bu vesileyle soykırım şehitlerini bir kez daha anıyoruz” denildi.

Emek yaşamda, direniş sokakta! 1 Mayıs'ta alanlara!

H. Merkezi: 1 Mayıs İşçi ve Emekçilerin Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü yaklaşırken Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik'in çalışmaları birçok alanda devam ediyor.

İSTANBUL: 1 Mayıs'a sayılı günler kala İstanbul'da süren eylem ve etkinlik yasaklarına inat 1 Mayıs'a çağrılar sürüyor. Bu kapsamda Partizan ve DDSB imzalı çağrı afişleri **Pendik Ahmet Yesevi Mahallesi, Tuzla Aydınlı ve Gülsuyu**'nda yapıldı.

Afiş çalışması yapan iki Özgür Gelecek okuru Tuzla-Aydınlı'da gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar akşam saatlerinde para cezası kesilerek serbest bırakıldı. İstanbul-Sarıgazi'de ise Demokrasi Caddesi'ne Partizan im-

zalı "**Emek yaşamda, direniş sokakta! 1 Mayıs'ta alanlara**" yazılı pankart asıldı. Ayrıca 17 Nisan günü 1 Mayıs çalışması yapan üç Partizan okuru gözaltına alındı.

DERSİM: Daha önce afiş çalışması yapan, katliam anmalarına katılan 4 YDG'liyi tutuklayan; Dersim'de Özgür Gelecek irtibat bürosu ve okurlarının evlerini basarak 5 kişiyi tutuklayanlar bugün sokağa çıkma çağrısı yapan her kesime terör estirmeye devam ediyor. Dersim'de "1 Mayıs'ta alanlara" diyerek afiş çalışması gerçekleştiren Özgür Gelecek okurları gözaltına alındı.

İZMİR: Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik okurları, 21. İzmir Kitap Fuarı'nın

başlaması ile birlikte fuarın önünde gazete dağıtımı yaparken 1 Mayıs'ta alanlara çıkma çağrısı yaptılar.

Taksim'den uzak durmak yetmez!

1 Mayıs İşçi ve Emekçilerin Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nde sendikalar, 1 Mayıs'ta nerede olacaklarını kamuoyuna deklare ettiler. Sendikalar arasında İstanbul Valiliği tarafından yasaklanan Taksim'de olacaklarını açıklayanlarla beraber merkez olarak farklı şehirlerde olacaklarını açıklayan yandaş sendikalar da mevcut.

"1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!"

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB açıklamasında, ülke tarihinde emeğe dönük en ağır saldırıların yaşandığı dönemden geçildiği ve kiralık işçilik ile işçi sınıfına kölelik dayatıldığı belirtildi ve 1 Mayıs'ın tarihinin, mücadele tarihi olduğu vurgulanarak 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını açıkladı.

İşçi sınıfına en ağır şartların koşulduğu, özel istihdam büroları ve kiralık işçilik ile modern köleliğin dayatıldığı şu zamanda "protokol katılımı" dahi olsa bu sendika ve meslek örgütlerinin bu tavrı önemlidir. Her yıl keyfi bir şekilde yasaklanan Taksim Meydanı, bu sene TC-DAİŞ işbirliği ile şehir merkezlerindeki bombalı saldırılarla beraber halka yönelik baskı-sindirme politikaları ekseninde daha bir önem kazanıyor. TC devleti halkın en demokratik haklarına bile saldırırken ve kazanılmış haklarına teker teker el koyarken 1 Mayıs'ta Taksim'de olmadaki ısrar bu sene, geçtiğimiz senelerden daha önemli noktada durmaktadır.

Devletin T. Kürdistanı'nda yaptığı yasa, abluka ve katliamlarla beraber 1 Mayıs yasaklarını da eklediğimizde işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin, kadınların, LGBTI'lerin, Alevilerin, Kürtlerin sesini haykırmak ve birlikte hareket etmek önemlidir.

Devletçi ve yandaş sendikalar bildiğimiz gibi!

Türk-İş ise 1 Mayıs'ta Çanakkale'de olacağını açıkladı. Devlete yakın sendikalardan

İstanbul'dan kaçan kaçana...

biri olan Türk-İş kitlesele olmasına rağmen hiçbir zaman devleti karşısına almamış, almayarak da her zaman uzlaşmıştır. Nitekim Türk-İş'in 1 Mayıs için Çanakkale Valiliği'ne başvurusundan sonra Çanakkale Valisi'nin, "*Ülkemizin bu hassas döneminde böyle duyarlı bir davranışa imza atan Türk-İş'e teşekkür ediyoruz*" demesi bile her şeyi ortaya koymaktadır.

AKP'nin "sendikal kolu" olan Hak-İş de 1 Mayıs'ta Sakarya'da olacağını açıkladı. Her sene farklı bir şehirde 1 Mayıs'ta alanlara çıkan Hak-İş bırakılmı devleti karşısına almayı, hükümet yandaşı olmasıyla beraber işçilerin, emekçilerin en ufak hak talebinde bile patronlarla uzlaşarak emekçilerin haklarının gasp edilmesine göz yummaktadır. Böyle bir sendikanın 1 Mayıs'ta Taksim'de olmasını beklemek zaten hayal olur. Memur-Sen de yaptığı açıklamada 1 Mayıs'ta Maraş'ta olacağını söylediler. Memur-Sen de Hak-İş gibi AKP'nin yandaş, emekçi hakkı yiyen sendikalarındandır.

Bayram değil birlik, dayanışma ve mücadele günü!

1 Mayıs yaklaşırken bütün sendikalar rengini bir kez daha ortalığa dökmüş oldu. 1

Ankara'da YDG'lilere polis baskısı devam ediyor

Ankara: Yeni Demokrat Gençlik okuru **Deniz Ak** polis tarafından aranarak taciz edildi. Ak'ı arayan polisin geçtiğimiz aylarda YDG okuru olan **Tuğberk Baş**'ı kaçırdığı, daha sonrasında da 0312 388 80 28 nolu telefonla arayarak taciz ettiği öğrenildi. Ak avukatıyla suç duyurusunda bulundu.

Ankara YDG konuyla ilgili yaptığı açıklamada, "*Okurlarımıza yönelik saldırılar karşısında YDG olarak susmayacağız. Saldırılarla alakalı olarak suç duyurusunda bulunulacaktır. Mücadeleden bir adım dahi geri adım atmayacak ve sindirme politikalarına karşı örgütlü mücadelemizi bir adım daha ileri götüreceğiz*" ifadelerini kullandı.

Mayıs'ın işçilerin emekçilerin kanıyla yazılmış bir tarih olduğu ve bizim için "*bayram*" değil birlik, mücadele ve dayanışma günü olduğu unutulmamalıdır. Ve bu kadar önemli bir günde ve geçtiğimiz sürecin de koşullarını göz önüne aldığımızda Taksim'de olmak her zamankinden daha fazla önem arz etmektedir.

Ji bo dorgirtin
û qetliama
ji bo kedxwari
û xesp kirina
heqan ra
edî besê!

1 Gulanê em lê kolananin!

Roja têkoşîn, piştî girtî û yêkîtiya prole-
teryaya ya nawnetewî, 1 Gulan nêzîkbû. 1
Gulan ji bo netewiyan, baweriyan û nas-
nameyên cuda, sinifa karkeran ê heqê-
van ji zordestîyê distînîn, pêjerojawan
hatî pêwendkirin ê daxwazî rojawan tarî
bikin, hemberênvan berxwedanê ji xwe
wegire û rabe serhildanê, giringehiya
wê rojê Ji ber wê dozê pêş tê.

Faşizmê hîlbijartina 7 pûşperêra
dest pê kir û 1 sermawez ê berdewam-
kir. Ji wê pêvajoyê da lê ser gel politika-
yên aliyê hezm kirinê, zordestî yê, bin-
çaw kirinê û girtinê hat meşandin. Li ser
wê rastîyê, em dikevên 1 Gulan'a sala
2016'an. Daxwazîya devleta Tirk li ser
wê esasîyê, hemû heremê cîvak teslîm
rakirin û itaet kirin bû. Ew polikayê xwe
ên qirej car a ewilî li ser Kurdîstana Tir-
kiyê meşand. Devleta Tirk daxwazîya
gelê Kurd xweserîya rêveberî bihane kir
û Amed-Farqîn'ê heta Şîrnex-silopî'yê, li
Sûrê, Cîzirê heta Nisêbinê çar goşê
Kurdîstana Tirkîyê derketina kolana qe-
dexe kir û bi tank û top a qevir li ser
qevrê nehişt, qetliamê pir mezin çêkir û
li wan qetliaman îro jî berdewam dike.

Hikûmet a AKP lê ser qesra devletê
rûniştîyê û dixwaze hemû civak'în gel
teslîm dagir bike, moral'ê wan xera bike.
Ji bo dest kirina însiyatîfê ji berîya hemû
tîştê armanca wan, xistîna tekoşînê ye.
Heta jî wê gavê cihê 500 hezaran kes jî-
yana xwe dî domîne, jî nawçeyan hatên
koçber kirin û tank û top'an. Cihê hatin
xerab kirin devlet dest dani li ser. Eşkeraya
dike kû rojên pêşta, tê raman kirin kû
rewşa wan nawçeyan xeraptir bibe, gotî-
nen devleta Tirk wê nîşandar dike.

Devlet, axa Kurdîstana Tirkîyê wekî
paşerojê da qetliamên çêkiri disa îro jî
dixwaze çêbikê. Daxwazîya wan ewê kû
tekoşîna gelê kurd, xwestîna wan ê heq,
ev polîtîqaya xwe ya qirêj ve hezm bike
û gelê kurd ev doza pîrozda mexlûb
bike. Ev Polîtîkayê tirsê li ser hemû we-
latî tê meşandin. Çetên devlet alîkariya
van dike, medya û rojnameyê devletê,
nûçeyên xwe da mezin dike û ji bo pişt
girtina wan gazi gel dike. Sebeba ev fe-
qiriya em navda devlete, lê belî wekî
rizgarkerî me xuya dike û daxwaze em li
vê bawer bikin. Devlet per ê xwe bager a
şovenîzmê dagirtîyê û daxwazavê ewe
kû van qetliaman bi vî awayî veşîrîne.

Fatura şerê neheq ji karkeranra!

Di dema nihada hemû maf û azadî, bi
fersenda kû tirsê daye, tê
qedexekirin. Ev têkoşîna karker û kedkar
ji bo jîyanek û ücretekî mirovanî derdi-
xînin, bi navê "terör" tînin ziman.

Dewlet tenê bi vî tîştê naskine û li
hemberê heqên kû karkeran bi dozê qe-
zençkirîye, êrîşkê bi plan dike. Gava ev
şerê neheq li Kürdîstan'ê zêde dibe AKP,
êrîşkên li ser gelê me karkeran û kedka-
ran zêde dike. Ev qedexe û êrîşkên li ser
çalakî, berxwedan û greva karker li
karkehên cuda derdixîne, ji bo vî tîştê-
ye. Îro armanca wan evê kû tazminata
kîdem a karkeran bi dozêk direj destxis-
tîye, rakin. Piştî vî pêşîya ev tîştê vedi-
be kû patron dikare kenkî, çikas karke-
ran dixwaze ji kar derxîne. Qanûnek bi
navê "Özel İstihdam Büroları ve Esneklik"
"tê çekirin ji bo karkeran bidin kire. Bi
vî qanûnêra Büroya İstihdamaya Taybet di-

karin karkeran bidin kire. sistemêk bê
çareserkirin, bê qural tînin û bi vî düze-
nê karker pirî heq û huquqê xwe ji dest
dibin, mesela xebata tam wext, ücreta
tam, bêhndan a heftayên, bêhndan a
salveger, tazminat a ixbar û qîdem wen-
dadikin û nikarin Peymana Karên Komî
feyde bigrin, nikarin bibin endamên
sendîkayê û keda ku piştî pratîkên huqu-
qa kar a 80 sale derxistine xelas dibe.
Piştî vî dixwazî heqê karkeran ji tevahî
rakin û sistem a koletî disa bînin. Îro
kargehekî nemaye kû xebata taşeron ti-
nebe. Lê dîsajî AKP bi derava ser navê
"qadroya Taşeron" dixwaze serê erîşkên
xwe ên nû bigre. Di qamuyêda tînin zi-
man ku karkerên taşeron digrin qadroyê
lê alîkîdajî statüya "özel sözleşmeli per-
sonel" tînin. Ji bo karker vî statüyêda
bixebitin dibên bila kombûna xweya
heta îro bi taybetî tazminat a qîdem
nexwazînin. Ji ber vî Devleta T.C yê dix-
wazê fatureya şerê bi heqsizî derxistîye,
li gelê Tirk, Kurd û xelkên kedkar ê ji
încan û netewahîyên cuda bibire.

Di 1 Gulanda derkevin qadan!

Li hemberê komkojî, dorveger, qedexe û
şerê Devletê ser hemu gela bi taybetî li
ser gele Kurd danîye, roja derketina ko-
lanane 1 Gulan. AKP bi kevçî dide û bi
kepçe digre û fatureya şerê li Kürdîs-
tan'ê ra derxistîye dixwaze li me bibire,
em bihevra ji vî tîştêra bijen EDÎ BESE!

Îro roj roja yekîtîyê ye, roja kû em
doza xwe mezinkin li hemberê dorgitin
û komkujîyê! Tevî dîwarê tirsê û qede-
xeyan ji bo kî em li pêşeroja xwe xwedî
derkevin 1 Gulanda li qadayan bin!